

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, SRPANJ 2018. ■ GODIŠTE XII. ■ BROJ 76 ■ ISSN 1846-4076

DOGAĐAJNICA

Pastoralni programi
u Požeškoj biskupiji
tijekom ljeta

Spomen žrtvama partizansko-
komunističkog progona
u Slatinskom Drenovcu

Blagoslovljena nova
župna kuća u Vidovcima

Susret biskupa
i ministricе Žalac

MOJA VJERA

Mladen Švađumović iz Davora
dva puta je biciklom
hodočastio u Lurd

ŽIVOT MLADIH

Misa zahvalnica učenika
katoličkih škola u Požeđi

Katoličke škole u Virovitici
obilježile svoj dan

Nova zgrada za potrebe
katoličkih škola u Virovitici

Prvi ljetni oratorij u Virovitici

IZ NAŠEG CARITASA

Započeli radovi na zgradi
Caritasa Požeške biskupije

KULTURA

Antunovski koncert
u požeškoj Katedrali

Petrovski koncert u srednj-
vjekovnom kaptolskom gradu
u Kaptolu

U Slatini predstavljena knjiga
o župniku Juliju Bürgeru

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

SVEĆENIČKO REĐENJE U POŽEŠKOJ KATEDRALI (str. 4)

21. OBLJETNICA UTEMELJENJA
POŽEŠKE BISKUPIJE. • STR 3.

PETO HODOČAŠĆE STARIJIH
OSOBA U VOĆIN • STR 9.

SUSRET MINISTRANATA POŽEŠKE
BISKUPIJE U VOĆINU • STR 16.

Pastoralni programi u Požeškoj biskupiji tijekom ljeta

Započelo je ljetno koje je u Požeškoj biskupiji ispunjeno pastoralnim programima u čijem središtu su hodočašća u marijanska svetišta. Na poseban način na hodočašću Gospi od Suza u Pleternici spomenut ćemo se 10. obljetnice utemeljenja Đakovačko-osječke crkvene pokrajine za Požešku biskupiju. Ovim pozivamo svećenike i vjernike u našoj Biskupiji da sudjeluju na zajedničkim pastoralnim programima.

1 Od 3. do 5. srpnja 2018. u Domu sv. Augustina u Velikoj održat će se duhovne vježbe za vjeroučitelje laike u osnovnim i srednjim školama te odgovornosti u vjeri. Voditelj duhovnih vježbi je isusovac Ivan Matić, župnik Župe Presvetog Srca Isusova u Zagrebu.

2 U četvrtak, 5. srpnja 2018. slavimo 21. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije i imenovanja njezina prvog biskupa. Zahvalno euharistijsko slavlje u 18.30 sati u požeškoj Katedrali predvodit će biskup Antun.

3 U subotu, 4. kolovoza 2018. na hodočašću u svetište Majke Božje Tekijske u Petrovaradinu održat će se spomen 10. obljetnice utemeljenja Đakovačko-osječke crkvene pokrajine za Srijemsku biskupiju te se očekuje da na njemu sudjeluju svećenici i vjernici Požeške biskupije koji su u mogućnosti. Mogućnost za svetu ispovijed i prigodni predprogram započinje u 15 sati, a središnje euharistijsko slavlje je u 19.00 sati nakon kojega slijedi marijanska procesija.

4 U nedjelju, 5. kolovoza 2018. slavimo *Dan pobjede, domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja*. Toga dana u svim župama Požeške biskupije slavit će se mise zahvalnice za domovinu, a misu zahvalnicu za domovinu, za poginule i nestale hrvatske branitelje u požeškoj Katedrali u 9.00 sati predvodit će dijecezanski biskup.

5 Od 3. do 9. kolovoza 2018. održat će se ljetni susret bogoslova Požeške biskupije na Košljunu (otok Krk). Na završetku susreta bogoslovi će u Požegi sudjelovati na proslavi blagdana sv. Lovre, zaštitnika naše Biskupije.

6 U četvrtak 9. kolovoza 2018., u predvečerje blagdana sv. Lovre, u crkvi sv. Lovre karitasovi volonteri s mladima iz župa grada Požege te aspiranti i bogoslovi Požeške biskupije u 19.00 sati sudjelovat će na molitvenom bdijenju.

7 U petak, 10. kolovoza 2018., na blagdan sv. Lovre, središnje biskupijsko slavlje u svećevnoj crkvi u Požegi u 10.00 sati predvodi mons. Kiro Stojanov, skopski biskup. Budući da je sv. Lovro i zaštitnik našega Biskupijskog Caritasa, na slavlju će s drugim vjernicima sudjelovati i caritasovi volonteri iz svih naših župa, biskupijski stipendisti, korisnici caritasove kuhinje u Požegi, a nakon slavlja će za njih u Dvorani Sv. Terezije biti priređen prigodni program, na kojem će kao i prijašnjih godina biti otvoren natječaj za stipendije Biskupijske zaklade za pomoć studentima i učenicima u školskoj godini 2018./2019.

8 Od 10. do 13. kolovoza 2018. u Domu sv. Augustina u Velikoj održat će se ljetni susret svećeničkih aspiranata Požeške biskupije, koji počinje bdijenjem u požeškoj crkvi sv. Lovre u predvečerje svetkovine sv. Lovre.

9 U utorak, 14. kolovoza 2018., u predvečerje svetkovine *Uznesenja Blažene Djevice Marije*, u Klostru kod Slavonskog Kobaša euharistijsko slavlje u 19.00 sati predvodi dijecezanski biskup. Nakon euharistijskog slavlja slijedi marijanska procesija.

10 U srijedu, 15. kolovoza 2018. na svetkovinu *Uznesenja Blažene Djevice Marije* – Veliku Gospu, održava se *Hodočašće obitelji s brojnom djecom u Voćin*. Svečano euharistijsko slavlje u 11.00 sati predvodi dijecezanski biskup.

11 U ponedjeljak, 20. kolovoza 2018. na hodočašće u Voćin kreću pješaci iz župa Katedralnog, Posavskog i Zapadno-slavonskog arhidakonata. U požeškoj crkvi sv. Lovre u 14.00 sati primit će blagoslov, i pod vodstvom vlč. Marijana Pavelića nastaviti hod prema Stražmanu, gdje će sudjelovati na euharistijskom blagoslovu prigodom završetka dana župnog klanjaja. Sutradan, u utorak, 21. kolovoza, u 5.00 sati ujutro nastavljaju hod prema Voćinu, a pridružiti će

im se i drugi hodočasnici iz požeškog i posavskog kraja.

12 U utorak, 21. kolovoza 2018. u svim župama naše Biskupije slavi se *blagdan Gospe Voćinske*, a vjernici iz župa Požeškog, Posavskog i zapadno-slavonskog arhidakonata hodočaste u Voćin. Središnje euharistijsko slavlje u 18.30 sati predvodi dijecezanski biskup. Na završetku misnog slavlja uslijedit će procesija s likom Gospe Voćinske.

13 Od 23. do 30. kolovoza 2018. u Pleternici se održava *Devetnica Gospi od Suza*. Sveke večeri je sveta misa u 19.00 sati. Prije svete mise je duhovni predprogram s molitvom svete krunice, a nakon mise klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u crkvi.

14 U četvrtak 30. kolovoza 2018. prije početka nove školske godine vjeroučitelji Požeške biskupije okupit će se u 10.00 sati u crkvi sv. Lovre na misno slavlje koje će predvoditi dijecezanski biskup. Nakon misnog slavlja vjeroučiteljima će biti podijeljeni kanonski mandati za poučavanje vjeronauka u školi.

15 U petak, 31. kolovoza 2018. slavimo *blagdan Gospe od Suza*. Toga dana Marijini štovatelji hodočaste u Pleternicu. Misno slavlje u 19.00 sati predvodi msgr. Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit uz sudjelovanje drugih biskupa naše Crkve pokrajine. Na završetku misnog slavlja uslijedit će procesija s likom Gospe od Suza. Ovim hodočašćem spomenut ćemo se 10. obljetnice utemeljenja Đakovačko-osječke crkvene pokrajine za Požešku biskupiju.

16 U petak, 7. rujna 2018. u predvečerje blagdana Rođenja BDM – Male Gospe, održava se hodočašće na Gospino polje (kod Bilog Briga), gdje misno slavlje u 19.00 sati

predvodi dijecezanski biskup. Nakon misnog slavlja uslijedit će procesija s Gospinim likom.

17 Iste večeri, u petak, 7. rujna 2018. u 19.00 sati je slavlje u Kutjevu u čast Gospe Kutjevske, nakon kojeg će uslijediti procesija s Marijnim likom, a na blagdan Rođenja BDM, u subotu, 8. rujna u 11.00 sati slavlje predvodi dijecezanski biskup.

18 U subotu, 8. rujna 2018., na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije – Malu Gospu, u vjernici iz župa Slavonsko-podravskog arhidakonata hodočaste u Voćin. Svetu misu u 18.30 sati predvodi dijecezanski biskup, a potom će uslijediti procesija s likom Gospe Voćinske.

19 Dana 15. i 16. rujna 2018. u Splitu i Solinu održava se *Treći nacionalni susret obitelji* pod geslom »Obitelj – izvor života i radosti« na kojem će sudjelovati svećenici i vjernici Požeške biskupije.

20 U subotu, 22. rujna 2018. s početkom u 9.30 sati u Požegi u Dvorani sv. Terezije održat će se *Biskupijski dan* na koji će se u Požegi okupiti svećenici, đakoni, bogoslovi, vjeroučitelji, članovi župnih ekonomskih i pastoralnih vijeća, lektori, izvanredni djelatnici svete pričesti, te članovi molitvenih zajednica, crkvenih udruga i pokreta. *Istoga dana u 20.00 sati* na trgu ispred Katedrale mladi vjernici Požeške biskupije sudjelovat će na *glazbeno-duhovnom programu* pod geslom „Otvorite vrata Kristu“ po uzoru na prošlogodišnji susret mladih u predvečerje Trećega euharistijskog kongresa, na kojem će nastupiti poznate pjevačke skupine mladih iz Hrvatske te iz Požeške biskupije. Susret će završiti posjetom kapeli sv. Ivana Pavla II. u katedralnoj kripti te klanjanjem pred Presvetim u Katedrali

Dvadeset i prva obljetnica utemeljenja Požeške biskupije

Biskup Antun je svećenicima i nazočnim vjernicima čestitao 21. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije rekavši da danas želimo Bogu zahvaliti za sve darove koje primamo po našoj Biskupiji.

Prigodom 21. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije i imenovanja njezina prvog biskupa u požeškoj katedrali biskup Antun Škvorčević predvodio je 5. srpnja zahvalno euharistijsko slavlje. S njim su koncelebrirali Josip Krpeljević, generalni vikar, Ivica Žuljević, prepošt Stolnog kaptola i katedralni župnik, kanonici, ostali svećenici te šestorica pitomaca Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu na čelu s Krunoslavom Siroglavićem, koji su završili prvu godinu postdiplomski studija. Na slavlju su sudjelovali vjeroučitelji i vjeroučiteljice te odgovornosti u vjeri koji su minulih dana pod vodstvom isusovca Ivana Matića imali duhovne vježbe u Velikoj, i požeški gradonačelnik Darko Puljašić sa suradnicima. Na početku misnog slavlja biskup Antun je svećenicima i nazočnim vjernicima čestitao 21. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije rekavši da danas želimo Bogu zahvaliti za sve darove koje primamo po našoj Biskupiji. Pozvao je sudionike slavlja da se zajedno s njime prisjete onoga što je papa Ivan Pavao II., utemeljitelj Požeške biskupije, na današnji dan prije dvadeset i jednu godinu odlučio. Potom je Marijan Pavelić pročitao ulomak iz Apostolskog pisma *Praeclarum evangelizationis opus* o utemeljenju Požeške biskupije, a Ivan Ereiz ulomak iz Apostolskog pisma *Ad unum corpus* o imenovanju Antuna Škvorčevića prvim požeškim biskupom.

zencijacija pod vodstvom svog izbornika na svjetskom nogometnom prvenstvu u Rusiji nastoji ostvariti pobjedu u sportskoj igri te utvrdio da Isus u današnjem evandeoskom ulomku šalje sedamdeset i dvojicu svojih učenika da ljudima svjedoče kako je njihova konačna pobjeda ostvarena njegovom mukom, smrću i uskrsnućem, i da ih pozovu da kao radnici na Božjoj njivi zaigraju Božju igru u kojoj će sigurno biti pobjednici.

Podsjetio je nazočne da se među onima koji su zaigrali kao Božji igrači na osobit način ističu slavenski apostoli sveti Ćiril i Metod, zaštitnici Europe, koje danas slavimo a živjeli su u 9. stoljeću. Sveta braća zaoralu su duboku brazdu i u nju zasijali sjeme Isusova Evanđelja koje raste sve do naših dana, a papa Ivan Pavao II. –

Božji igrači

U homiliji je biskup Antun rekao kako ovih dana hrvatska nogometna repre-

kacija pod vodstvom svog izbornika na svjetskom nogometnom prvenstvu u Rusiji nastoji ostvariti pobjedu u sportskoj igri te utvrdio da Isus u današnjem evandeoskom ulomku šalje sedamdeset i dvojicu svojih učenika da ljudima svjedoče kako je njihova konačna pobjeda ostvarena njegovom mukom, smrću i uskrsnućem, i da ih pozovu da kao radnici na Božjoj njivi zaigraju Božju igru u kojoj će sigurno biti pobjednici.

Podsjetio je nazočne da se među onima koji su zaigrali kao Božji igrači na osobit način ističu slavenski apostoli sveti Ćiril i Metod, zaštitnici Europe, koje danas slavimo a živjeli su u 9. stoljeću. Sveta braća zaoralu su duboku brazdu i u nju zasijali sjeme Isusova Evanđelja koje raste sve do naših dana, a papa Ivan Pavao II. –

kako smo čuli u njegovu Apostolskom pismu o utemeljenju Požeške biskupije – povjerio je nama da nastavimo njihovo preslavno djelo evangelizacije. Izrazio je radost što u Požeškoj biskupiji ima mnogo Božjih radnika koji najprije nastoje oblikovati svoj osobni život po evandeoskim mjerilima, a onda ga na različite načine drugima svjedoče. To su u prvom redu svećenici i vjeroučitelji, zatim sestre redovnice i svi drugi vjernici koji u dubini svoga srca osjećaju da je potrebno pripadati Isusu Kristu u njegovoj Crkvi po zajedništvu u svojoj Požeškoj biskupiji.

Geslo i grb

Biskup je poručio nazočnima da danas želi s njima sabrati duhovne niti koje su otkane u samim počecima Požeške biskupije.

biskupije. Povjerio im je kako je potaknut evanđeljem blagdana sv. Ćirila i Metoda u kojem Isus govori o žetvi i radnicima odlučio na današnji dan prije 21. godinu u biskupski grb staviti dvanaest žitnih klasova, aludirajući time na evangelizacijsku zadaću koju ima nova biskupija u smislu Isusove riječi o žetvi i na žitom plodnu požešku Zlatnu dolinu u kojoj ima sjedište Biskupija. Jednako tako, spomenuo je da je nadahnuće za biskupijsko geslo „*Krist danas i uvijek*“ pronašao u ulomu poslanice Hebrejima koji je toga dana čitao u službi Jutarnjih hvala. Također im je kazao da je molitvu sv. Ćirila, koja se nalazi u Službi čitanja ovoga dana, usvojio kao svoju vlastitu svakodnevnu molitvu.

Nakon pričesti svi nazočni otpjevali su himan „*Tebe Boga hvalimo*“, a biskup je izmolio molitvu za Požešku biskupiju. Potom je generalni vikar Josip Krpeljević u ime nazočnih svećenika i vjernika biskupu Antunu čestitao 21. obljetnicu utemeljenja Biskupije i njegova imenovanja prvim biskupom. Biskup Antun izrekao je zahvalnost svojim najbližim suradnicima, svećenicima i svima drugima koji pomažu da se preslavno djelo evangelizacije može ostvarivati na slavanskim prostorima naše domovine Hrvatske. Zahvalio je gradonačelniku i županu te svima ostalima koji su mu prigodom ove obljetnice uputili pisanu čestitku. Također je zahvalio kanonicima na čelu s prepoštom Ivi- com Žuljevićem na brizi za Katedralu, kao i na drugim područjima. Zahvalivši nazočnima za sudjelovanje na ovom slavlju biskup je zajedno sa svećenicima sišao u kriptu Katedrale i ondje u kapeli sv. Ivana Pavla II. uputio molitvu utemeljitelju Požeške biskupije.

SVEĆENIČKO REĐENJE U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Čovjek koji izabire služiti Bogu stoji na najčvršćem tlu s kojega ima najbolji pogled na vječnost, pobjedu života nad smrću koju je za nas ostvario Sin Božji, Isus Krist svojom mukom i smrću na križu. Kroz križ Isusov vjernik vidi do kamo je Bog pozvao čovjeka i omogućio mu da bude sretan u njegovoj blizini.

Biskup Antun Škvorčević tijekom euharistijskog slavlja u požeškoj Katedrali 23. lipnja zaredio je za svećenike petoricu dakona Požeške biskupije: *Marka Dušaka*, iz župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici, *Dejana Ilića*, iz župe sv. Ivana Krstitelja u Badljevinu, *Kristijana Perića*, iz župe Pohoda Blažene Djevice Marije u Voćinu, *Josipa Prpića*, iz župe sv. Augustina Biskupa u Velikoj i *Ivana Rončevića*, iz župe bl. Ivana Merza u Slatini. Na slavlju su uz brojne svećenike – među kojima i poglavari Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu Anđelko Koščak, rektor, Vlado Razum, duhovnik i Mislav Kutleša, prefekt – sudjelovali bogoslovi, roditelji rednika te vjernici iz njihovih rodničkih župa na čelu sa župnicima.

Božja pobjeda

Pozdravljajući sve nazočne, biskup je rekao da se ovih dana radujemo sportskim pobjedama hrvatske nogometne reprezentacije, a danas se radujemo Božjoj pobjedi u petorici mladih ljudi koji su se odazvali na njegov poziv. Ustvrdio je da su oni svojom mladenačkom ozbiljnošću taj Božji poziv prihvatili i s njime surađivali. Zahvalio je Bogu za taj dar. Kako bi na najdublji način bili dionici otajstvenog događaja, biskup je potaknuo sudionike slavlja da u srcu provjere što ih je možda kroz njihovu sebičnost, slabosti i grijeh ostavilo na plićini postojanja te ih je pozvao na iskreno pokajanje.

U homiliji biskup je podsjetio na radost koja je preplavila Hrvatsku nakon pobjede njezine nogometne re-

prezentacije na svjetskom prvenstvu u Rusiji s 3 : 0 nad Argentinom. Petrostruki „evo me“ rednika za svećenike nazvao je Božjom pobjedom u njihovim životima s 5 : 0. Ustvrdio je da je radost zbog sportske pobjede ili nekih drugih ljudskih uspjeha kratkotrajna i prolazna, a da Božje pobjede u nama donose sreću. Protumačio je to na temelju naviještenog ulomka iz Knjige ljetopisa gdje sveti pisac podsjeća kako su Judejci nakon smrti velikog svećenika Jojade počeli štovati krive bogove u uvjerenju da će time postići boljitak. Prorok Zaharija, sin Jojadin, napunjen Duhom Božjim zapitao ih je zašto neće da budu sretni kroz obdržavanje Gospodnjih zapovijedi, nego ostavljaju Boga zbog čega i on ostavlja njih. Biskup je kazao kako je Bog skrojio ljudsko srce na mjeru

svoje prisutnosti u njemu koja ga jedino može učiniti trajno radosnim i sretnim. Izrazio je uvjerenje kako su to razumjela petorica rednika, koja će po sakramentu svetoga reda biti ispunjena Isusovim Duhom da bi mogli svjedočiti u hrvatskom društvu kako čovjek postiže pravu sreću kad voli Boga kao prvoga i najvažnijega i kad se svakoga dana trudi biti u skladu s njegovim naumom.

Dvojica gospodara

Govoreći o evandeoskom ulomku u kojem Isus svoje sunarodnjake upozorava kako čovjek ne može u isto vrijeme služiti dvojici gospodara – Bogu i bogatstvu – biskup je pozvao sudionike slavlja da provjere čemu ili kome zapravo služe svojim riječima i djelima, cijelim svojim životom. Čo-

Biskup je istaknuo kako će petorica rednika, koja će po sakramentu svetoga reda biti ispunjena Isusovim Duhom, svjedočiti u hrvatskom društvu kako čovjek postiže pravu sreću kad voli Boga kao prvoga i najvažnijega i kad se svakoga dana budu trudili biti u skladu s njegovim naumom.

vjek koji izabire služiti Bogu stoji na najčvršćem tlu s kojega ima najbolji pogled na vječnost, pobjedu života nad smrću koju je za nas ostvario Sin Božji, Isus Krist, svojom mukom i smrću na križu. Kroz križ Isusov vjernik vidi do kamo je Bog pozvao čovjeka i omogućio mu da bude sretan u njegovoj blizini. Biskup je izrazio uvjerenje da su rednici tijekom višegodišnjeg promišljanja, slijedeći trag koji je Bog upisao u njihovo srce, otkrili njegovu istinu o njima samima i razumjeli kako on želi da kao svećenici pomažu ljudima te i oni služe jedino njemu koji ih je stvorio iz ljubavi i koji željno očekuje da ih na koncu života svojom ljubavlju zagrlji u vječnosti. Sreća je u svom životu ostvarivati projekt koji je Bog za nas smislio, biti sav slobodan za njega, ustvrdio je biskup.

Hrvatska sreća

To na svoj način obrazlaže Isus u današnjem evanđelju kad potiče učenike neka se tjeskobno ne brinu za svoj

tjelesni život, nego da im uvijek na prvom mjestu bude ono što je Božje, stvarnost koju on naziva kraljevstvo nebesko. Izrazio je radost što su rednici prihvatili biti poslanicima tog Božjeg prioriteta u našoj hrvatskoj domovini, uvjereni da će im po Isusovu obećanju sve drugo biti dodano. Kazao im je da danas nastupaju pred Isusa Krista i da u sakramentu svetog reda polažu svoju sudbinu u tu njegovu ljubav, da ih on opećuje snagom svoga Duha kako bi usred Božjeg naroda bili njegova vidljiva slika. Pozvao ih je da s velikim povjerenjem i poniznošću omoguće Isusu Kristu da ih on zagrlji u sakramentu svetoga reda da se on покаže jačim i moćnijim od svih njihovih nemoći, slabosti pa i grijeha. Potaknuo ih je neka ga zamole da ih ispuni svojim Duhom kako bi mogli hrvatskim ljudima uvjerljivo svjedočiti tko su oni s Božjih polazišta te da će pravu sreću postići jedino po Isusovoj ljubavi koja je išla za nas na križ. Još im je poručio neka slaveći svete sakramente, napose

svetu misu, budu produžena Isusova ruka koja slabom čovjeku na zemaljskom putu pruža moć i snagu njegova križa, da svojim služenjem pomognu kako bi kraljevstvo Božje bilo naša hrvatska sreća. Nazočnim pak vjernicima poželio je neka im današnje slavlje bude poticajem da se tjeskobno ne brinu za svoj tjelesni život, da se odupru utjecajima suvremenih ideologija te živeći u čvrstoj povezanosti s Isusom Kristom, jedinim gospodarom svoga života, budu na koncu s njime i pobjednici.

Na svršetku slavlja biskup je novozaredenim svećenicima čestitao pridruženje Kristu, Glavi po svetom ređenju, te je poželio da im bude sretan i siguran korak kojim će krenuti iz Katedrale u služenje Božjem narodu. Čestitao je i zahvalio njihovim roditeljima te drugim članovima obitelji, njihovim župnicima i vjernicima njihovih župa te poglavarima Bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu. Povjerio je novozaredene svećenike ustrajnim

Nazočnim pak vjernicima biskup je poželio neka im današnje slavlje bude poticajem da se tjeskobno ne brinu za svoj tjelesni život, da se odupru utjecajima suvremenih ideologija te živeći u čvrstoj povezanosti s Isusom Kristom, jedinim gospodarom svoga života, budu na koncu s njime i pobjednici.

molitvama nazočnih vjernika te je na njihove živote i poslanje zazvao Božji blagoslov. Slavlje prezbiterskog ređenja pjevanjem je uzveličao mješoviti katedralni zbor pod ravnanjem Marija Večerića.

Mladomisnici Požeške biskupije 2018.

Želim vršiti
volju svoga
Gospodina

Ime i prezime: **Dejan Ilić**
Biskupija: **Požeška**
Godina rođenja: **1993.**
Župa: **Sv. Ivana Krstitelja, Badljevin**
Datum i mjesto mlade mise:
1. srpnja 2018., Badljevin

Dejan Ilić rođen je 12. srpnja 1993. g. u Ljubljani od oca Metozije i majke Ande. Osnovnu školu pohađao je u Jajcu, Rijeci, Gornjim Sredanima i Daruvaru, a nakon toga srednju školu u Pakracu te stekao zanimanje građevinskog tehničara. Po završetku srednje škole upisuje se na Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu gdje je završio prvu godinu Filozofsko-teološkog studija nakon čega je primljen među studijlove Požeške biskupije te odlazi u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište u Zagrebu i nastavlja studij na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu gdje je i diplomirao.

- Svećeništvo je bilo i jest moj životni put. Nakon velikih promišljanja, molitve i razmatranja odvažio sam poći putem svećeništva. Onaj unutarnji poziv koji sam osjećao još od djetinjstva po svetom redanju postao je stvarnost i to stvarnost koja me je ontološki promijenila – postao sam Kristov svećenik. U današnjem svijetu velikih i brzih promjena koje nas često vrte u krug poput vira ostaje Onaj koji je temelj i izvor našega postojanja, Onaj koji je hrid i Spasitelj. Poći za takvim Bogom kojemu je istinski stalo do nas i ući u krug Njegovih najbližih prijatelja i suradnika znači svojevrsno spasenje već ovdje na zemlji. Moja je želja bila i ostala vršiti volju Njegovu, zato moje geslo glasi: *Gospodine, budi volja Tvoja!* - ističe Dejan.

Što znači tražiti od Gospodina da bude Njegova volja? pita se Dejan te dodaje da to znači da želimo biti radosni u miru, u ljubavi i, u konačnici, spašeni. - Naša volja i sloboda mogu biti izvori naše propasti a da možda nismo ni svjesni toga. Ako je volja Božja, Onoga koji je Ljubav, onda iz takve volje ne može biti ništa zlo ni štetno nego radost i ispunjen život, ostvarenje evanđelja u našem životu – poručuje Dejan.

Djela koja mi je učinio
Gospodin želim
svjedočiti svijetu

Ime i prezime: **Kristijan Perić**
Biskupija: **Požeška**
Godina rođenja: **1993.**
Župa: **Pohoda BDM, Voćin**
Datum i mjesto mlade mise:
15. srpnja 2018., Voćin

Kristijan Perić, sin Zvonka i Olge, rođen je 21. veljače 1993. u Zagrebu. Ima osmero braće i sestara, a u iščekivanju je još jednog brata. Osnovnu školu završio je u Voćinu, a nakon toga postao je aspirant za svećeništvo u Kolegiju Požeške biskupije pohađajući Katoličku gimnaziju.

- U Kolegiju kao i u Gimnaziji rastao sam i u vjeri i intelektualno. Ove ustanove bile su temelj u kojima sam pronašao sebe i ojačao u svećeničkom pozivu. Jačanje poziva kao i obrazovanje uslijedilo je i u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu i na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu gdje sam diplomirao – kaže Kristijan.

Na svom životnom putu kao i na putu prema svećeništvu nailazio je na krize i poteškoće. - Krize i poteškoće u svećeničkom pozivu nadvladao sam molitvom i razmatranjem Svetoga pisma. Svećenički poziv gledam kao ružu koja je lijepa i mirisna, ali ima trnovitu stabljiku koja simbolizira svećenikov put koji združen s Kristom Raspetim i Uskrslim ostvaruje svoj vijenac slave u vječnosti, a to je ta ruža. Svoje mladomisničko geslo *Velika duša moja Gospodina* uzeo sam iz Lukina evanđelja gdje Marija velika Gospodina što je njoj, neznatnoj službenici, učinio velika djela. S tim Marijin riječima želim koračati u svećeništvu. Gospodin je svratio pogled na mene, neznatnog čovjeka, da služim Crkvi, njegovoj Zaručnici i učinio mi je velika djela. Želim ta djela koja je Gospodin učinio meni pokazati svijetu i reći: O velik je Bog, svet, dobar i blag. O velik je Bog, svi slavimo Ga – poručuje Kristijan.

Biti svećenik znači
biti trajno otvoren
Božjoj volji

Ime i prezime: **Josip Prpić**
Biskupija: **Požeška**
Godina rođenja: **1993.**
Župa: **Sv. Augustina Biskupa, Velika**
Datum i mjesto mlade mise:
8. srpnja 2018., Velika

Josip Prpić rođen je 7. kolovoza 1993. godine u Požegi od oca Ivana i majke Mire. Ima još brata Stjepana i sestru Mariju. U svojoj rodnoj župi u Velikoj završio je osnovnu školu, a potom upisao Katoličku klasičnu gimnaziju u Požegi. Od malih nogu je išao u crkvu, ministrirao i aktivno sudjelovao u životu župe. Kroz srednjoškolsko obrazovanje učvrstio je svoju odluku da želi biti svećenik i odazvao se Božjem pozivu.

- Moju odluku prihvatila je obitelj i župna zajednica i oni su mi bili velika potpora na mom putu prema svećeništvu – objašnjava Josip.

Nakon srednje škole završio je studij filozofije i teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu i boravio u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu. Temeljiti i cjeloviti odgoj i obrazovanje, intelektualno i duhovno ozračje, religiozne i moralne vrednote bile su neke od sastavnica koje su mu posebno koristile u daljnjoj izgradnji vlastitog identiteta i kvalitetnoj pripremi za svećeničko zvanje.

- Svećenički poziv za mene znači biti trajno otvoren Božjoj volji, Njegovim nadahnućima i biti uvijek svjestan nezasluženog Božjeg dara. Razmišljajući o svećeničkom pozivu pred očima su mi riječi pape Franje koji je rekao kako svaki svećenik treba biti gostoljubiv, umjeren, uljudan, strpljiv, dobra srca te da se nikad ne treba stavljati „u središte pozornosti“ ili misliti da je sveznajući – to je „osnovna gramatika“ jednoga Kristova službenika – ističe Josip.

Na tom tragu za svoje mladomisničko geslo izabrao je riječi Psalma 27 – *Gospodin mi je svjetlost i spasenje!* – jer je samo Bog pravo i jedino središte života. On je istinsko svjetlo i putokaz u životu koji daje snagu za potpuno predanje i nasljedovanje.

Radosno
služiti Bogu
i ljudima

Ime i prezime: **Ivan Rončević**
Biskupija: **Požeška**
Godina rođenja: **1991.**
Župa: **Bl. Ivana Merza, Slatina**
Datum i mjesto mlade mise:
1. srpnja 2018., Slatina

Ivan Rončević rođen je 1991. godine od oca Zlatka i majke Marice u Zagrebu. Ima još i stariju sestru Marinu koja je udana i nedavno rodila prvo dijete. Odrastao je u Slatini gdje je završio osnovnu školu te opću gimnaziju.

- Od svojih sam najranijih dana znao da želim biti svećenik. Sjećam se kako sam kao mali dječarac, vidjevši svećenika kako služi misu, počeo govoriti svima kako ću ja biti svećenik kada narastem – svjedoči Ivan.

- Ušavši u razdoblje puberteta počeli su me zbog toga zadirkivati te sam počeo pričati kako ću biti liječnik, to je bilo najbližnje onomu što sam oduvijek htio biti, svojevrsni kompromis. Ali Božja volja za moj život ipak je bila veća, služiti ljudima, ne samo kao liječnik tijela, nego i duše. Premda sam upisao studij medicine, ubrzo sam odustao od njega jer sam duboko u sebi znao za čime moje srce čezne i koji je moj prvotni životni poziv te je moja odluka za svećništvo postala kristalno jasnom. Duboko sam uvjeren da je svećništvo moj pravi odabir, poziv u kojem ću moći radosno služiti Bogu i ljudima. Po sjedinjenosti s Gospodinom, napose kroz euharistiju kao središte moga svećeničkog života, želim sa zanosom i ljubavlju raditi u Gospodnjem vinogradu, ističe Ivan.

Svećeništvo je, dodaje, poseban dar Božji, poziv u kojemu čovjek, sa svim svojim ograničenostima, pomaže Kristu u njegovu poslanju stavljajući se pod njegovo vodstvo te tako postaje sredstvom spasenja i ljubavi koju Bog ima za svakoga čovjeka i čitavo čovječanstvo.

»Milošću Božjom
jesam
što jesam!«

Ime i prezime: **Marko Dušak**
Biskupija: **Požeška**
Godina rođenja: **1991.**
Župa: **Uznesenja BDM, Nova Bukovica**
Datum i mjesto mlade mise:
8. srpnja 2018., Mikleuš

Marko Dušak rođen je 17. lipnja 1991. u Virovitici od roditelja Marija i Sanje. Odrastajući u Mikleušu, filijali župe Uznesenja BDM u Novoj Bukovici, već oko prve pričesti počeo je ministrirati. - Bio sam poprilično nestašno dijete, a najmirniji sam bio kod oltara jer sam znao da služim samom Isusu. Klica moga poziva, usudio bih se reći, baš je liturgijska – pojašnjava Marko.

Osnovnu školu završio je u Mikleušu, a srednju Tehničku školu u Virovitici. Duhovni poziv je iz dana u dan postajao jači te se nakon srednje škole odlučuje za svećeništvo. Završava Filozofsko-teološki studij na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu, a bogoslovnu formaciju prošao je u đakovačkom i zagrebačkom Bogoslovnom sjemeništu. Za đakona je zaređen u požeškoj Katedrali 10. rujna 2017., tjedan dana uoči Euharistijskog kongresa.

- Kongres je bio snažan događaj Crkve koji je obilježio početak moje đakonske službe, a sav trud mnogih ljudi pokazao je vjernost našeg čovjeka Isusu Kristu. Mladu misu slavio sam u rodnom Mikleušu, na istom mjestu gdje je posljednji put bila mlada misa prije 70 godina i to mladomisnika dr. Josipa Kribla. Odrao sam za geslo svoga svećeništva Pavlove riječi: *Milošću Božjom jesam što jesam!* (1 Kor, 15,10) jer smatram da je svećeništvo doista nezasluženi dar Božje naklonosti, odnosno milosti – ističe Marko.

Razrješenja i imenovanja u Požeškoj biskupiji

Dražen AKMAČIĆ, po svršetku petogodišnjeg mandata u službi ekonoma Požeške biskupije, imenovan za župnika Župe Bezgrješnog začeca BDM u Vetovu i za arhiđakona Katedralnog arhiđakonata;

Frano BARIŠIĆ, imenovan za ravnatelja Katoličke osnovne škole u Požegi;

Ivan CERTIĆ, zbog zdravstvenih razloga razriješen službe upravitelja Župe Duha Svetoga u Đulovcu;

Marko DUŠAK, mladomisnik, imenovan za službu župnog vikara u Župi Bezgrješnog začeca BDM u Novoj Gradiški;

Ivan EREIZ, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Leopolda Mandića u Požegi te imenovan za upravitelja Župe Pohoda BDM u Voćinu i za voditelja voćinskog Svetišta;

Dragan HRGIĆ, imenovan za službu dekana Slatinskog dekanata;

Dejan ILIĆ, mladomisnik, imenovan za službu župnog vikara u Župi sv. Terezije Avilske u Požegi;

Roko IVANOVIĆ, razriješen službe župnog vikara u Župi Bezgrješnog začeca BDM u Novoj Gradiški te imenovan za upravitelja Župe sv. Ivana Krstitelja u Crncu;

Krunoslav JURAKOVIĆ, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Luke Evanđelista u Novskoj i imenovan za ravnatelja Katoličke osnovne škole u Novskoj te za pastoralnog suradnika u Župi bl. Alojzija Stepinca u Novskoj;

Jelena s. M. KRILIĆ, razriješena službe ravnateljice Katoličke osnovne škole u Novskoj;

Robert KUPČAK, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Terezije Avilske u Požegi te imenovan za predstojnika Katehetskog ureda Požeške biskupije;

Josip MARIĆ, razriješen službe upravitelja Župe sv. Ivana Krstitelja u Crncu te imenovan za upravitelja Župe Duha Svetoga u Đulovcu;

Robert MOKRI, razriješen službe predstojnika Katehetskog ureda Požeške biskupije te imenovan za službu ekonoma Požeške biskupije;

Tomo MRNJEC, razriješen službe župnika Župe Bezgrješnog začeca BDM u Vetovu i umirovljen;

Pejo ORŠOLIĆ, imenovan za dekana Novljanskog dekanata;

Stjepan PASARIĆ, razriješen službe župnika Župe sv. Ivana Krstitelja u Badljevin;

Kristijan PERIĆ, mladomisnik, imenovan za službu župnog vikara u Župi sv. Leopolda Mandića u Požegi;

Antun PRPIĆ, imenovan za službu arhiđakona Posavskog arhiđakonata;

Josip PRPIĆ, mladomisnik, imenovan za službu župnog vikara u Župi sv. Luke Evanđelista u Novskoj;

Ivan RONČEVIĆ, mladomisnik, imenovan za službu tajnika požeškog biskupa i za bilježnika Biskupskog ordinarijata u Požegi;

Vladimir ŠKRINJARIĆ, imenovan za arhiđakona Slavonsko-podravskog arhiđakonata;

Mladen ŠTIVIN, razriješen službe upravitelja Župe Pohoda BDM u Voćinu, voditelja voćinskog svetišta i službe dekana Slatinskog dekanata te imenovan za župnika Župe sv. Terezije Avilske u Požegi;

Milan VIDA KOVIĆ, imenovan za arhiđakona Zapadno-slavonskog arhiđakonata;

Željko VOLARIĆ, imenovan za službu dekana Novogradiškog dekanata;

Dražen ZRILE, po završetku boravka u Krčkoj biskupiji, imenovan za upravitelja Župe sv. Ivana Krstitelja u Badljevin;

Ivica ŽULJEVIĆ, razriješen službe župnika Župe sv. Terezije Avilske te imenovan za ravnatelja Doma pape Ivana Pavla II. u Požegi;

Želimir ŽULJEVIĆ, razriješen službe ravnatelja Katoličke osnovne škole u Požegi te imenovan za ravnatelja požeškog Kolegija i za rektora crkve sv. Lovre u Požegi.

Spomen žrtava partizansko-komunističkog progona u Slatinskom Drenovcu

Među ubijenima u Slatinskom Drenovcu ili u njegovoj blizini ubijena su i trojica svećenika: Ivan Đanić, župnik u Orahovici, Josip Martinac, župnik u Voćinu, i Julije Bürger, župnik u Slatini.

U zajedništvu sa svećenicima Slatinskog i Našičkog dekanata biskup Antun Škvorčević predvodio je 10. lipnja u Slatinskom Drenovcu svetu misu za oko 500 žrtava partizansko-komunističkog progona tijekom Drugoga svjetskog rata i neposredno nakon njega, ubijenih i bačenih u tamnošnju masovnu grobnicu, „Slavonsku Jazovku“. Pozdravljajući nazočne svećenike i vjernike, među kojima su bili saborski zastupnici, županijski i općinski čelnici, biskup ih je podsjetio da su se okupili na mjestu gdje je zlo ostavilo teške tragove ponižavanja, progona i ubojstava brojnih ljudi. Istaknuo je kako ih se spominjemo u nedjelju nakon svetkovine Presvetog Srca Isusova, u blizini nekadašnjeg dvorca pokraj kojeg je bila kapela Srca Isusova, svjedočeći tako da ne želimo biti na tragovima zla i zločina, nego na

tragu srca, Božjeg milosrđa i praštanja, te u tom svjetlu promatrati sve one koje je zlo ponizilo i dodijelilo im smrt.

Stvoreni za dobro

U homiliji biskup je pozvao nazočne da ono što se dogodilo u Slatinskom Drenovcu ne gledaju kroz mrak počinjenog zla i zločina, nego u svjetlu Božje riječi koja im je naviještena. Kazao je kako nam ulomak iz Knjige postanka svjedoči da je Zli na prapočecima postojanja napastovao ljudsku slobodu te se ona opredijelila za zlo, uzrokovala čovjekovo stanje trajne ranjenosti u kojoj se svi rađamo. Ustvrdio je kako Zli neprestano uvjerava čovjeka da je korisno činiti zlodjela, da je on i onima koji su ovdje počinili zločin šapnuo kako se isplati ubiti osobe koji ne misle kao oni i koje nisu njihove političke orijentacije. Naglasio je kako je čovjek

biće stvoreno za dobro i stoga ne može biti sretan kad čini zlo.

Pobjednik nad Zlim

Podsjetio je na našu nemoć pred zlom, istaknuvši da s obzirom na njega nema odgovora ni znanost, jer ono nije neki materijalni podatak koji se može dokučiti znanstvenim mjerilima, nego duhovna činjenica, stanje nemoći i mraka ljudskoga duha iz kojega njegova sloboda djeluje ubojito i razorno. Jedini koji ima odgovor na pitanje zla i pomaže u borbi protiv njega jest Gospodin naš Isus Krist koji se, kako svjedoči naviješteni evanđeoski ulomak, sučelio sa zlom i Zlim i koji je iz ljudi izgonio zloduha. Što je Bog u Isusu Kristu učinio s obzirom na njegovu porobljenost zlom i smrću, protumačio je apostol Pavao u drugom čitanju iz Druge poslanice Korinćanima, kad je ustvrdio da je Isus Krist na neki način prevario Zloga, koji je mislio da će i njega uništiti kad bude osuđen, ubijen i položen u grob. Međutim, on je ljubavlju jačom od smrti pobijedio zlo i Zloga, i darom svoga

Duha omogućio svima da postanu dionicima njegove pobjede nad smrću i uđu u puninu života. U tom smislu, ustvrdio je biskup, oni koji su ubijeni ovdje u Slatinskom Drenovcu bili su samo tjelesno u rukama svojih ubojica, a u jedinstvenosti i neponovljivosti svoje osobe, ostali su u Božjem zagrljaju, u koji su bili položeni sakramentom krštenja i potvrde, kad je u njih utisnut pečat Isusova Duha, u čijoj je snazi on pobijedio smrt, i kad u slavlju sakramenta euharistije primaju zalog njegove pobjedničke ljubavi. Biskup je podsjetio da su među ubijenima u Slatinskom Drenovcu ili u njegovoj blizini ubijena i trojica svećenika: Ivan Đanić, župnik u Orahovici, Josip Martinac, župnik u Voćinu, i Julije Bürger, župnik u Slatini. Kazao je da su se u kosturnici izgrađenoj prošle godine smirile kosti svih ubijenih na ovom području, ali da vjeruje kako su se njihove duše smirile u Bogu, u onoj punini života koju im je Isus Krist omogućio za svu vječnost.

Na svršetku misnoga slavlja biskup je zahvalio nazočnima za vjernost kojom svake godine dolaze na ovo mjesto posvjedočiti da oni koji su nedužni ovdje stradali nisu prepušteni njihovu, a osobito ne Božjem zaboravu, jer Božja ljubav i božansko srce najbolje pamti. Zahvalio je saborskom zastupniku Josipu Đakiću, pomoćniku ministra hrvatskih branitelja Nenadu Križiću, i svima drugima koji su se zauzeli u organizaciji ovog spomen događaja. Također je zahvalio nazočnim svećenicima na čelu s arhidakonom Vladimirom Škrinjarićem i dekanom Mladenom Štivinom.

Biskup je naglasio kako je čovjek biće stvoreno za dobro i stoga ne može biti sretan kad čini zlo.

Peto hodočašće starijih osoba Požeške biskupije u Voćin

Peto hodočašće starijih osoba, bolesnih i invalida u Voćin održano je 7. lipnja, na dan kada je sv. Ivan Pavao II. prije petnaest godina u Osijeku okrunio lik Majke Božje Voćinske, prigodom svoga trećeg i posljednjeg pastirskog pohoda Hrvatskoj.

Po dolasku u Svetište nekoliko stotina hodočasnika iz raznih domova i ustanova za starije osobe s područja Požeške biskupije oblikovalo je zajedničku ulaznu procesiju i uz hodočasničke marijanske pjesme obišlo oko Gospinog lika na glavnom oltaru. Potom je uslijedilo pokorničko bogoslužje koje je predvodio slatinski župnik Dragan Hrgić, tijekom kojeg su mnogi hodočasnici pristupili sakramentu pomirenja. Vrhunac hodočašća bilo je misno slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević.

Ljubav Isusove Majke

Pozdravljajući hodočasnike, biskup je rekao kako je danas iz više razloga poseban dan u Voćinu, napose zato što se navršava petnaesta obljetnica otkako je sv. Ivan Pavao II., utemeljitelj Požeške biskupije, okrunio lik Gospe Voćinske, a onda i stoga što su danas u Voćin došli hodočasnici iz različitih domova i ustanova koje skrbe za starije osobe, kako bi svojim budnim, vjerničkim srcem Isusovoj Majci iskazali svoju odanost i zahvalnost. Rekao je da u ovu svetu misu želi sabrati sve te dragocjene sastavnice i povjeriti ih Gospi Voćinskoj, suputnici i supatnici sa svima koji trpe da ona svome Sinu preda sve tuge i radosti koje su hodočasnici

donijeli u svojim srcima. U homiliji biskup je podsjetio hodočasnike kako je razlog i smisao njihova dolaska na ovo hodočašće prisutnost ljubavi kojom ih Isusova Majka prima ovdje u Voćinu, a koju oni uvijek iznova žele iskusiti i za nju zahvaliti. Tijekom više stoljeća duša našeg čovjeka zagovorom Isusove Majke ovdje je duboko disala duhovnim dahom Božje blizine, ustvrdio je biskup. Naglasio je kako je za zdravlje tijela važno disati svježi zrak, a za zdravlje duše biti u Božjoj blizini. Poručio im je da je važno ono što o njima misle njihova djeca, rodbina, ravnatelji domova u kojem borave, kao i liječnici koji se brinu za njihovo zdravlje, ali da je najvažnije ono što o njima u njihovim konkretnim životnim situacijama, koje su počesto teške i mučne, misli Bog, a to su čuli u Riječi koja im je naviještena.

Dragocjenost molitve

U prvom čitanju iz Djela apostolskih evangelist Luka pripovijeda kako uskrsnuli Isus uvjerava apostole, razočarane nakon njegove smrti, da je Bog u snazi Duha Svetoga po uskrsnuću Sina zahvatio u njihovu prolaznost i ranjenost smrću, i da oni više nisu žrtve smrti, nego obdareni ljubavlju moćnijom od groba. Na temelju či-

Biskup je podsjetio hodočasnike kako je razlog i smisao njihova dolaska na ovo hodočašće prisutnost ljubavi kojom ih Isusova Majka prima ovdje u Voćinu, a koju oni uvijek iznova žele iskusiti i za nju zahvaliti.

se osobno uvjerila da je Bog moćan pokrenuti život u neplodnoj utrobi jedne starice. Ustvrdio je da je Bog po Elizabeti posvjedočio Mariji i svima nama kako on može ostvarivati život i u našim stanjima bolesti i starosti po svome sinu Isusu Kristu koji je njegov odgovor na našu ljudsku nemoć. Naglasivši kako Marija i Elizabeta jedna drugu hvale, promatrajući život po onome što Bog u njima ostvaruje, biskup je rekao nazočnima da ih Marija u Voćinu potiče neka u svojim nemoćima same sebi i jedni druge gledaju u svjetlu Božje pobjede nad smrću, ostvarene u Isusovu uskrsnuću.

Podsjetio je hodočasnike da je sv. Ivan Pavao II. postao dionik velike patnje kad je 1981. godine bio upućan na Trgu sv. Petra u Rimu i kad je kroz cijelo vrijeme svog pontifikata, sve do smrti 2005. godine, osjećao posljedice tog atentata. Međutim, naglasio je biskup, on je s velikom pozitivnom energijom i vjernošću Bogu, u radosti i nadi bio povezan s Isusovim trpljenjem i na taj nam je način ostavio primjer za koji smo Bogu zahvalni. Pozvao je nazočne da po povratku u svoje domove uzmu u ruke Pismo pape Ivana Pavla II. starijim osobama iz 1999. godine u kojem je sveti Papa protumačio neke crte svoga života obilježenog patnjom. Hodočašće je završilo pobožnošću križnog puta.

Sjednica Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi

Pod predsjedanjem prepošta Ivice Žuljevića, a u nazočnosti biskupa Antuna Škvorčevića, 19. lipnja u Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi održana je sjednica požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra. Nakon molitve Devetog časa prepošt Žuljević pozdravio je biskupa Antuna i nazočne kanonike. Rekao je da se ova sjednica održava neposredno pred svetkovinu sv. Petra, zaštitnika požeškoga Stolnog kaptola, koja se slavi u sredini godine što je prigoda da se kanonici osvrnu na proteklo razdoblje. Također je podsjetio nazočne da će toga dana požeški Stolni kaptol proslaviti 18. obljetnicu svoje uspostave. Potom je kanonik kustos Mario Sanić podnio Financijski izvještaj za 2017. godinu, kao i za prvih pet mjeseci ove godine te izvijestio o trenutnom stanju kaptolske blagajne. Prepošt Žuljević zatim je izvijestio o nastavku radova na obnovi Starog grada u Kaptolu, napose o novim arheološkim istraživanjima na spomenutom lokalitetu koje provode djelatnici Arheološkog muzeja

iz Osijeka te o izradi dokumentacije za projekt uređenja kaptolskoga Starog grada koji se planira kandidirati za financiranje iz fondova Europske unije. Izvijestio je također o izvedenim i planiranim radovima na

obnovi pokrajnjih oltara sv. Ivana Nepomuka i sv. Mihaela Arkandela u Katedrali, o pristiglim ponudama za radove na propovjedaonici i klupama te je naveo koji se radovi planiraju prijaviti za natječaj Ministar-

stvu kulture u idućoj 2019. godini. Na svetkovinu sv. Petra, zaštitnika požeškoga Stolnog kaptola, kanonici su se okupili na euharistijskom slavlju u požeškoj Katedrali te proslavili svoga nebeskog zaštitnika.

Susret biskupa i ministrice Žalac

Biskup Antun Škvorčević u pratnji Ivice Žuljevića, prepošta Stolnog Kaptola sv. Petra u Požegi, posjetio je 17. svibnja ministricu Gabrijelu Žalac u Ministarstvu regionalnog razvoja i fondova Europske unije u Zagrebu. Uz ministricu bili su njezini pomoćnici Davor Huška, Dragan Jelić i Katica Mišković. Razgovarali su o mogućnosti financiranja školskih, socijalnih i kulturnih projekata iz europskih fondova. Posebnu pozornost posvetili su pitanju obnove staroga srednjovjekovnog kaptolskog grada u mjestu Kaptol nedaleko Požege koji ima nemalo povijesno-kulturno značenje, a u njegove prostore smjestile bi se povijesne knjižnice i povijesni arhivi iz župa Požeške biskupije te na taj način spasila od ugroženosti grada, svjedok našeg identiteta na ovim prostorima.

Biskup primio provincijalnu poglavaricu Marijinih sestara

U požeškom Biskupskom domu biskup Antun Škvorčević primio je 26. lipnja s. Kajju Ljubas, provincijalnu poglavaricu Marijinih sestara od čudotvorne medaljice. Razgovarali su o djelovanju sestara u Bolnici sv. Rafaela na Strmcu, Domu umirovljenika u Novoj Kapeli, a napose u požeškom Svećeničkom domu. Tri sestre, djelatne u ovoj središnjoj biskupijskoj ustanovi, vode brigu o umirovljenim svećenicima i daju svoj doprinos i u drugim potrebama Doma te u crkvi sv. Lovre. Provincijalna poglavarica predstavila je stanje sestara u Provinciji te je u okviru toga obavijestila biskupa o određenim promjenama u požeškoj zajednici sestara. Biskup je zahvalio provincijalki za doprinos koji njezine sestre daju u životu mlade požeške mjesne Crkve.

Susret biskupa Antuna sa mitropolitom Porfirijem

U prostorima Duhovnog centra na Svetom Duhu u Zagrebu biskup Antun Škvorčević susreo se 14. lipnja s Porfirijem Perićem, mitropolitom zagrebačko-ljubljanskim. Biskup je u svojstvu predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog izložio mitropolitu određena pitanja iz odnosa dviju Crkava, među kojima i tvrdnje o hrvatskim biskupima u Saopštenju za javnost Svetog arhijerejskog sabora SPC s njegova zasjedanja od 29. travnja do 10. svibnja 2018. Sugovornici su se složili kako o pitanjima i problemima između dviju Crkava nije prikladno nastupati putem javnih medija nego bi o njima trebale raspravljati komisije HBK na čelu s msgr. Marijom Barišićem, splitskim nadbiskupom i komisije SPC koju predvodi zagrebački mitropolit Porfirije, a koje se već duže vremena nisu sastale. Zaključeno je da će se poraditi na tome da se susret spomenutih komisija što prije ostvari.

Blagoslovljena nova župna kuća u Vidovcima

U požeškom naselju Vidovci biskup Antun Škvorčević, uz sudjelovanje svećenika Požeškog dekanata na čelu s dekanom Jozom Jurićem, blagoslovio je 19. lipnja novu župnu kuću, izgrađenu pokraj nove župne crkve sv. Ivana Krstitelja. Župa je osnovana 1998. godine te je po projektu arhitekta Ivana Prtenjaka sagrađena najprije župna crkva, kojoj nedostaje još zvonik, a u godinu dana zauzimanjem župnika Branka Šipure podignuta je pokraj crkve i župna kuća po nacrtu istog arhitekta.

Biskup je spomenuo kako je materijalna gradnja župne crkve i župnog doma u službi izgradnje žive Crkve u vjernicima, živom kamenju, čija je vjera u Isusa Krista, pobjednika nad smrću, vezivno tkivo koje župnu zajednicu povezuje u jedno i ugrađuje u mjesnu Crkvu. Na kraju biskup je čestitao župniku Šipuri na upornosti kojom je svladao brojne poteškoće i u suradnji sa župljanima uspješno završio gradnju. Poželio je da jednako tako uspješno izgrađuje i župno zajedništvo pod zaštitom sv. Ivana Krstitelja.

Vrhovna poglavarica sestara Presvetog Srca Isusova posjetila biskupa

U biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 1. lipnja s. Nives Stubičar, vrhovnu poglavaricu sestara Presvetog Srca Isusova. Razgovarali su o sestrarskom djelovanju u Požeškoj biskupiji te o određenim pitanjima iz Ugovora između Svete Stole i Republike Hrvatske koja se odnose na katoličke škole i učeničke domove. Razmotrili su i određene probleme koji prate sestrarsko djelovanje te način njihova rješavanja.

Biskup primio slavonskog episkopa Jovana

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 7. lipnja pakračko-slavonskog episkopa Jovana Čulibrka. Razgovarali su o više aktualnih pitanja iz odnosa Katoličke Crkve u Hrvatskoj i Srpske pravoslavne Crkve, razmotrili domete i značenje određenih nastupa i izjava pojedinih crkvenih dužnosnika u novije vrijeme te naznačili konkretne korake koje je potrebno poduzeti u liječenju rana evanđeoskom osjetljivošću za bližnjega.

Biskup i episkop upoznali su jedan drugoga s nekim projektima kulturne naravi koji se nastoje ostvarivati u pojedinoj Crkvi. Na kraju su istaknuli važnost susreta i razgovora visokih predstavnika dviju Crkava radi boljeg međusobnog razumijevanja i izbjegavanja iznošenja u javnosti stavova koji mogu povrijediti istinu i dostojanstvo drugoga.

Spomen na nevine žrtve komunističkog režima na Crnom potoku

Na spomen-području Crni potok održana je 16. lipnja komemoracija nevinim žrtvama stradalim na ovome području prije 73 godine kada su jedinice jugoslavenske vojske ubile nekoliko stotina zarobljenih vojnika i civila.

Žrtvama komunističkog režima te svima poginulima za Hrvatsku i prvom hrvatskom predsjedniku dr. Franji Tuđmanu odana je počast polaganjem vijenaca, paljenjem svijeća i koncelebriranom svetom misom za stradale na Crnom potoku koju je

predvodio fra Franjo Tomašević. Prigodno riječi brojnim su građanima, predstavnicima ogranka udruge „Hrvatski domobran“ iz svih krajeva Hrvatske te mnogih našičkih udruga, kao i županijskim, gradskim i općinskim vijećnicima uputili predsjednik Udruge „Hrvatski domobran“ ogranka Našice Željko Tomić i gradonačelnik Josip Miletić. Željko Tomić je pročitao imena žrtava za koje se zna da su tamo ubijeni. Izvedbom prigodnih pjesama program je uzveličao Kazimir Mikašek. Članovi svih crkvenih

zborova našičke župe sv. Antuna Padovanskog izveli su himnu i pjevali pod svetom misom. Vijence su položila izaslanstva Ministarstva branitelja, zatim Grada Našice predvođeno gradonačelnikom Josipom Miletićem i dogradonačelnikom Krešmirom Žagarom, Županije predvođeno izaslanikom župana – potpredsjednikom Županijske skupštine Ivicom Čemom te brojnih udruga. Komemora-

ciji je prethodio križni put u tradicionalnoj organizaciji Planinarskog društva Krndija Našice – sekcije sv. Bernarda.

Prijem kandidata za Bogoslovno sjemenište

U Biskupskom domu u Požeži biskup Antun Škvorčević primio je 29. svibnja sedmoricu mladića koji su se u pratnji svojih župnika prijavili kao svećenički kandidati te se žele upisati u Bogoslovno sjemenište i započeti sa studijem teologije. Četvorica kandidata svećenički su aspiranti iz požeškog Kolegija i maturanti Katoličke gimnazije Požeži, a dolaze iz Daruvara, Virovitice, Novske i Slavonskog Broda, dok su ostala trojica iz Pleternice, Novske i Požege. Zahvalivši im što su – osluškujući Božji poziv – odvažno donijeli odluku i krenuti putem svećeništva, biskup je istaknuo kako je njihovo zvanje plod molitve, napose članova Djela za duhovna zvanja u njihovim župama. Spomenuo je snažno iskustvo večeri mladih uoči Trećega euharistijskog kongresa Požeške biskupije koji smo proslavili prošle godine, istaknuvši da je na tom tragu sadašnja pastoralna godina obilježena posebnim nastojanjima oko pastorala mladih i duhovnih zvanja. Zahvalio je župnicima na podršci kandidatima te je progovorio o životu u Bogoslovnom sjemeništu i studiju na fakultetu. Naglasio je kandidatima da trebaju ozbiljno shvatiti formaciju i studij kako bi kroz vrijeme koje je pred njima, spremajući se za svećeništvo, postali zreli i odgovorni ljudi za vršenje poslanja u Crkvi. Spomenuo je uvjete za upis na Bogoslovni fakultet, među kojima je i državna matura te im je poželio da je uspješno polože. Potom se susreo sa svakim kandidatom u osobnom razgovoru.

U Voćinu održana duhovna obnova za branitelje Virovitičko-podravske županije

Zajednica udruga i članova HVIDR-a Virovitičko-podravske županije u suradnji s Ministarstvom hrvatskih branitelja bila je organizator duhovne obnove za hrvatske branitelje s područja Virovitičko-podravske županije koja se održala u Hrvatskom domu u Voćinu.

Prije same duhovne obnove đakon Vjekoslav Uvalić dušobrižnik pri Ministarstvu hrvatskih branitelja, zajedno s hrvatskim braniteljima iz Voćina i predsjednikom ZUiČ HVIDR-a Virovitičko-podravske županije, Mato Bubaš, odao je počast kod spomenika Voćinskoj žrtvi, a potom je obišao crkvu Pohoda Blažene Djevice Marije gdje ga je dočeka voćinski župnik Mladen Štivin.

Voditelj duhovne obnove đakon Vjekoslav Uvalić na početku je pozdravio sve branitelje istaknuvši da je ovakav susret više nego nužan za sve

hrvatske branitelje u našoj domovini.

– U ovom nastojanju da donesemo Krista i radosnu vijest kako bi objedinili zajedništvo hrvatskih branitelja u jedno, a to je ljubav i zajedništvo za domovinu, za Boga i za čovjeka po službi koja mi je povjerena nastojim kroz duhovne obnove to zajedništvo pronijeti i dotaknuti ljudska srca i, što je najvažnije, izgraditi ponovo zajedništvo, mir i vratiti hrvatskom branitelju dostojanstvo za koje se borio – rekao je đakon Uvalić.

Mato Bubaš je istaknuo da su za ovu duhovnu obnovu izabrali Voćin zato što je to stradalničko mjesto, jer je ovdje bio veliki masakr hrvatskih ne-dužnih civila 1991. godine i što je voćinska crkva tada uništena do temelja.

Duhovnoj obnovi nazočio je i pomoćnik ministra hrvatskih branitelja Nenad Križić koji se u svom obraćanju nazočnima osvrnuo na

dolazeće hodočašće hrvatskih branitelja, hrvatske vojske i policije Gospi Voćinskoj te rekao da ove godine na hodočašću želi vidjeti deset tisuća hodočasnika, a što je dužnost svakog branitelja i svakog čovjeka koji cijeni žrtvu koju je ponio Voćin za vrijeme Domovinskog rata.

Nakon duhovne obnove svi nazočni zaputili su se u Slatinski Drenovac gdje se održavala komemoracija posvećena ubijenim hrvatskim vojnicima i civilima za vrijeme II. svjetskog rata, kako bi im svojom nazočnošću te polaganjem vijenaca i upaljenih lampiona odali dužnu počast.

Promocija knjige „Križni put“ Mate Nosića

U predvečerje obljetnice utemeljenja Požeške biskupije i imenovanja njezina prvog biskupa, 4. srpnja u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požeži održana je promocija knjige „Križni put“, koju je autor prof. Mato Nosić posvetio prvom požeškom biskupu msgr. dr. Antunu Škvorčeviću. Na početku je prof. Pavao Bucić, voditelj promocije, spomenuo kako je prvu ocjenu knjige dao biskup Škvorčević u svojoj uskršnoj čestitici prof. Nosiću u kojoj je među ostalim napisao: „Vaš mi osebnostni izričaj u svojoj asocijativnoj poetičnosti pomaže približiti se nekim izazovnim dubinama postojanja, nadspoznajnim, neuhvatljivim a stvarnim dimenzijama života, u kojima se zrcali smisao i same patnje i umiranja. Zahvaljujem Vam za susret s Onostranim po Vašem Križnom putu! U njem odjekuje Vaša vjera, čija je vjerodostojnost i uvjerljivost u njezinoj prokušanosti po mnogim Vašim osobnim patnjama te – dok razmatrate Isusov križ –

zborite o vlastitim trpljenjima čiji smisao pronalazite u snazi njegove ljubavi, pobjednice nad smrću. Hvala za to svjedočanstvo!“

Prof. Tomislav Radonić o knjizi je pružio osnovne informacije, a prof. Bucić je dodao da su u knjizi predstavljeni oblici književnog stvaranja po kojima prepoznamo Nosića kao slavenskog, točnije požeško-slavonskog književnika: esej, putopis, skazanje i poezija. Naglasio je da su svi ti oblici i njihovi sadržaji zapisani rondo u kojem se neprekidno vraća tema ljubavi prema križu u Križnom putu, ljubavi prema Gospi Voćinskoj i njezinim hodočasniciima iz požeškog i posavskog kraja te ljubavi prema kršćanskim vrijednostima u životu bl. Ivana Merza. Autor Mato Nosić, ne skrivajući emocije i dirnut pažnjom koju su mu nazočni iskazali svojim dolaskom, rekao je da je glavni i jedini motiv njegova pisanja bila želja zapisati ono što duboko nosi u svom srcu kao vjeru, nadu i ljubav prema Bogu, svom zavičaju i svom narodu.

Zahvalivši autoru na iskazanoj pažnji i poštovanju, biskup Antun je rekao da nije suvišno što je brojnim do sada napisanim hrvatskim križnim putevima pridodan i „Križni put“ Mate Nosića, zato što u križnom putu i u patnji postoji dubina koja se ne može iscrpiti i ljepota koja se ne može dohvatiti. Zavalio je autoru za plemenitost kojom je u svojoj knjizi zapisao i na taj način

budućim naraštajima predao ono što je u svom srcu dohvatio od neiscrpive Božje ljepote u križnom putu.

Tijekom promocije pjevači Katedralnog zbora pod ravnanjem katedralnog orguljaša i zborovođe Marija Večerića izveli su nekoliko skladbi, a izabrane dijelove iz knjige čitao je maturant Katoličke gimnazije Matko Trnačić.

Duhovna obnova za slatinske branitelje

Organizaciji Udruge HVIDR-a Slatina i župe sv. Josipa Slatina, održana je duhovna obnova za hrvatske branitelje, članove njihovih obitelji i župljane. Duhovna obnova, koju je vodio fra Rozo Brkić iz Virovitice, održana je u dva dijela. Prvi dio održao se u kino-dvorani Pučkog otvorenog učilišta Slatina, a drugi u župnoj crkvi sv. Josipa gdje je služena sveta misa.

Na početku prvog dijela sve prisutne u kino-dvorani pozdravio je predsjednik Udruge HVIDR-a Slatina Ilija Nikolić. Potom je fra Rozo Brkić u jednom kraćem predavanju iznio nekoliko duhovnih poticaja hrvatskim braniteljima i ostalim nazočnima kako bi, oslonjeni na Isusa Krista, u svojim svakodnevnim, često teškim životnim situacijama znali na pravi način reagirati i tako svjedočiti svoje pouzdanje u Boga. Ilija Nikolić, predsjednik slatinske Udruge HVIDR-a, zahvalio je braniteljima na njihovom dolasku na duhovnu obnovu koja se provodi kroz projekt slatinske HVIDR-e „Jači od zaborava“, zatim fra Rozu Brkiću na duhovnim poticajima te ravnateljici Pučkog otvorenog učilišta Danijeli Fabric Fabijanac na ustupljenom prostoru.

Mladen Švađumović iz Davora dva puta je biciklom hodočastio u Lurd

Tekst: Višnja Mikić • Fotografije: Mladen Švađumović

Želio sam ondje zahvaliti Gospi što me sačuvala u ratu i ratnim strahotama, zahvaliti za domovinu. Htio sam Gospu Lurdsu zamoliti da pomogne svim hrvatskim braniteljima koji danas traže smisao života da ga i nađu i da ne dižu ruku na sebe jer je život Božji dar.

U Davoru, pokraj crkve sv. Jurja...“ Ovim stihom počinje jedna pjesma o Davoru, mjestu duboko ukorijenjene vjere, selu ladara, tradicije, sporta, lijepe pjesme... U tom selu burne 1971. rođen je Mladen Švađumović. Djetinjstvo je proveo, kao i sva djeca ovog pitomog sela, na Savi i u davoračkim ulicama, slušao „pismu s čoška“, maštao o budućnosti. Po zanimanju je strojarski tehničar, a danas živi sa suprugom Dragicom, 18-godišnjim sinom Matejom i 12-godišnjom kćeri Anom.

Biciklom u Međugorje

Živim u meni najdražem mjestu, mjestu s dušom – u Davoru. Nakon školanja morao sam u tadašnju vojsku, JNA, iz koje 14. srpnja 1991. bježim i istog se dana priključujem Zboru narodne garde. Tijekom Domovinskog rata bio sam pripadnik 3. i 5. gardijske brigade s kojom prolazim zapadnoslavonsko, istočnoslavonsko, zadarsko i druga bojišta. Bili su to teški, ali ponosni dani. Čuvam uspomenu na poginule hrvatske branitelje, posebno iz svog sela, koji su ugradili svoje živote u slobodu Lijepe Naše. Taj dio povijesti, krvlju pisan, nikada ne smijemo zaboraviti. Vjera u kojoj sam odgojen i

i s kojom sam rastao davala mi je snagu u najtežim trenucima. Danas sam pripadnik Gardijske oklopno-mehaničarske brigade i radim u Našicama – objašnjava nadnarednik Mladen.

Mladen nema puno slobodnog vremena, ali ako ga nađe, rekreativno vozi bicikl i druži se s prijateljima. Prvi puta mu se 2016. g. javlja ideja da biciklom hodočasti u Lurd. Ipak se, iste godine, prije toga, odvezao biciklom u Međugorje (350 km) i tijekom puta utvrdio u odluci da će iduće godine biciklom otići u Lurd.

Želio sam ondje zahvaliti Gospi što me sačuvala u ratu i ratnim strahotama, zahvaliti za domovinu. Htio sam Gospu Lurdsu zamoliti da pomogne svim hrvatskim braniteljima koji danas traže smisao života da ga i nađu i da ne dižu ruku na sebe jer je život Božji dar. Volio bih da naši branitelji budu ponosni na ono što su učinili i ono što jesu. Tako sam prošle godine na dugi put krenuo sam. Obitelj je bila

zabrinuta, a mišljenja prijatelja podijeljena. Kako sam rođen u Davoru, u selu sa snažnom katoličkom sviješću i vjerom, nisam ni trenutka dvojio u svoj uspjeh. Ja sam i tradicionalno hodočasnik pješak. Iza mene je 20-ak pješaka hodočašća Gospi od Utočišta u Voćin, ali i dva pješačenja u Međugorje. Na prošlogodišnje hodočašće do Lurda odlučio sam poći biciklom, jer je brže i kako sam ja mislio – lakše. Bio je to put dug oko 2000 km koje je trebalo prijeći za 16 dana. Nije bilo lako, ali uz čvstu vjeru, molitvu, ciljeve s kojima sam išao, rekao bih – tko se usudi – pobjeđuje, i uspio sam! – kaže Mladen kojem je ove godine društvo pravio prijatelj Ivan Jakobović iz Bebrine.

Dočekala ih klapa HRM „Sv. Juraj“

Mladen i Ivan krenuli su iz Davora 1. svibnja, a ispratili su ih rođaci, prijatelji i mještani. Mladen je istaknuo veliku pomoć i podršku davoračkog župnika, vlč. Marija Cimbala, pri organizaciji

puta, ali i svih župljana, na čemu im je osobito zahvalan. Dvojica biciklista uputila su se prema Zagrebu, onda prema Delnicama kako bi pobijedili uspone koji su ih čekali na putu do Lurda. Prošli su Sloveniju i odmorili se u Trstu pa nastavili kroz Italiju. Osmog dana vožnje „prepolovili“ su dužinu puta, a devetog dana ušli su u Francusku. Kroz 16 dana vožnje čekalo ih je više godišnjih doba, od kiše i vjetrova, pa čak i leda, ali nisu odustajali. Pogled na Pirineje najavljivao je blizinu Lurda i uspješnog završetka tog napornog puta. Na njihovom cilju dočekali su ih pripadnici Počasno-zaštitne bojne i brigadni general Siniša Jurković, a pjesmom pozdravila klapa HRM „Sv. Juraj“.

Tako smo se i nas dvojica pridružili hodočasnici, sudionicima 26. hodočašća Hrvatske vojske i policije i 60. Međunarodnog vojnog hodočašća u Lurd, a doček je bio nešto najljepše u mom životu i teško mi je to riječima opisati. Želja mi je omasoviti hodočašća biciklom, ne samo u Lurd, nego i u druga marijanska svetišta. Volio bih voziti i „Putem svetog Jakova“, to je relacija duga oko 900 km. Vjerujem da ću i u Lurd ponovo sljedeće godine. Pozivam sve koji se ne boje izazova, a usput žele učiniti neki svoj zavjet ili jednostavno zahvaliti Gospi na primljenim milostima, kao što sam ja učinio, neka se pridruže – poručio je Mladen.

Čitateljima biskupijskog lista „Zajedništvo“ želim da žive svoju vjeru, čuvaju obiteljske vrijednosti i da ih optimizam, vjera u Boga, u sebe i svoje bližnje nikad ne napuste. Sljedeći mjesec, kolovoz, bogat je hodočašćima u našoj Požeškoj biskupiji, nije daleko, nije naporno, zašto ne sudjelovati – poručuje Mladen.

Misa zahvalnica učenika katoličkih škola u Požegi

Razlog zašto su u Požeškoj biskupiji otvorene katoličke škole upravo taj da se djeci i mladima omoguću susret s Božjom ljubavlju i dobrotom, kako bi uz školsko znanje stjecali način života koji je plemenit, velik i human, podsjetio je biskup.

Na svršetku školske godine u Katedrali u Požegi 14. lipnja biskup Antun Škvorčević predvodio je zahvalno euharistijsko slavlje za učenike i djelatnike Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije u Požegi. U koncelebraciji su prisustvovali Ivica Žuljević, katedralni župnik i predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije, Želimir Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole, Marijan Pavelić i Ivica Bošnjak, vjeroučitelji u spomenutim školama te Robert Kupčak, župni vikar u katedralnoj župi sv. Terezije Avilske. Pozdravljajući nazočne djelatnike i učenike požeških katoličkih škola, biskup je istaknuo da je na svršetku školske godine potrebno da se učitelji, profesori i učenici zaustave pred Bogom i zahvale mu što im je darovao ovu godinu i što im je tijekom nje pomogao da rastu, ne samo u znanju, nego i u širini srca.

Cjeloviti rast

U homiliji biskup je zapodjenio razgovor s djecom o tome kako je dobro što je danas pala kiša, rashladila zrak te nam je lakše disati, a još više jer je natopila njive na kojima će rasti usjevi i cvasti cvijeće. Rekao je da je na tom tragu i Božja riječ, naviještena u prvom čitanju iz Prve knjige o kraljevima, u kojoj se govori kako je prorok Ilija nakon sušnog razdoblja od tri i

pol godine dozvao oblak iz kojega je konačno pala kiša na zemlju i na taj način omogućila da iz nje počnu nicati i rasti plodovi. Nebo se zatvorilo zato što su ljudi bili zločesti, sebični i pokvareni, jer nisu vjerovali jedni drugima, a još manje Bogu. Međutim, kad je na Ilijinu propovijed njihovo srce omekšalo i kad su se obratili, prorok je od Boga izmolio kišu kako bi zemlja mogla dati svoj plod. Biskup je istaknuo povezanost ljudi i prirode, čovjekova rasta u dobroti, plemenitosti, praštanju, milosrđu i ljubavi, s rastom zemljinih plodova. Istaknuo je potrebu cjelovitog rasta – u tjelesnoj i duhovnoj dimenziji čovjeka. Osvijetlio je to na primjeru bavljenja sportom, napose nogometom koji će narednih tjedana biti u središtu pozornosti tijekom Svjetskoga nogometnog prvenstva u Rusiji. Ako su nogometaši neke reprezentacije tjelesno dobro pripremljeni, ali nisu dobri i plemeniti u duši, i nisu spremni međusobno surađivati i pomagati jedan drugome, nego sebično svaki pojedini bude igrao za sebe, njihove utakmice sigurno neće dobro završiti, ustvrdio je biskup, i naglasio da se slično događa u životu i u školi. Time što u školi uče i stječu određena znanja učenici rastu na razini znanja, ali se istinski rast svakog čovjeka događa u srcu. Biskup je izrazio uvjerenje da su učenici

tijekom ove školske godine rasli i u pameti i u srcu. Upozorio je kako u tom rastu ima nemalo značenje pravednost o kojoj Isus govori u današnjem evanđelju, pozivajući svoje učenike da im ona bude veća od farizejske, koja se sastojala u načelu odmazde – oko za oko, zub za zub. Po tom načelu na zlo koje je nekome učinjeno odgovara se nanošenjem zla drugome te ono postaje gospodarom ljudskih života, zaključio je biskup. Međutim, Isus nadilazi takvo poimanje pravednosti i traži od svojih učenika „veću pravednost“ – pravednost ljubavi koja svakom čovjeku, uključujući i onoga koji je zao, želi i čini najbolje.

Ljubav i dobrota

Podsjetio je da je razlog zašto su u Požeškoj biskupiji otvorene katoličke škole upravo taj da se djeci i mladima omoguću susret s Božjom ljubavlju i dobrotom, kako bi uz školsko znanje stjecali način života koji je plemenit,

Biskup je istaknuo potrebu cjelovitog rasta – u tjelesnoj i duhovnoj dimenziji čovjeka. Osvijetlio je to na primjeru bavljenja sportom, napose nogometom koji će narednih tjedana biti u središtu pozornosti tijekom Svjetskoga nogometnog prvenstva u Rusiji. Ako su nogometaši neke reprezentacije tjelesno dobro pripremljeni, ali nisu dobri i plemeniti u duši, i nisu spremni međusobno surađivati i pomagati jedan drugome, nego sebično svaki pojedini bude igrao za sebe, njihove utakmice sigurno neće dobro završiti, ustvrdio je biskup, i naglasio da se slično događa u životu i u školi.

Susret ministranata Požeške biskupije u Voćinu

Biskup je pozvao ministrante da u životnoj utakmici ne dopuste Zlom da ih uvuče u svoju igru, nego da cjelovito budu Isusovi igrači dobrote i ljubavi, te s njime budu pobjednici.

U voćinskom svetištu 22. lipnja održan je susret ministranata Požeške biskupije. Program je započeo okupljanjem ministrantskih skupina i molitvom u svetišnoj crkvi. Potom je Marijan Pavelić, povjerenik za pastoral duhovnih zvanja, održao katehezu o duhovnom pozivu. Dvojica kolegijaša ministrantima su predstavila Kolegij Požeške biskupije, a dvojica aspiranata iznijela su svjedočanstvo o svom duhovnom pozivu. Središnja točka susreta bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević.

Božji poziv

Biskup je pozdravio nazočne svećenike, đakone, bogoslove i ministrante, izrazivši radost što su unatoč kiši došli na svoj godišnji susret u Voćin, ustvrdivši da kiša ne može pokvariti ono što nose u svom srcu. Zahvalio im je za vjerno služenje Isusu Kristu kod oltara. Rekao je da je osobito radostan što su se na ovom hodočašću ministrantima pridružila petorica đakona koji će uskoro u požeškoj Katedrali biti zaređeni za svećenike, na što su ih nazočni ministranti pozdravili snažnim pljeskom. Biskup je spomenuo da su i đakoni koji će sutra biti zaređeni za svećenike nekoć bili mi-

nistranti koji su osluškivali svoje srce i uz pomoć Isusove Majke prepoznali Božji poziv. Poželio je da svaki pojedini ministrant ima takvo srce koje zna slušati ono što mu Bog govori. Pozvao ih je da danas zajedno s Isusovom Majkom zahvale Bogu za dar duhovnih zvanja.

U homiliji biskup Antun osvrnuo se na pobjedu hrvatske nogometne reprezentacije nad Argentinom.

Ustvrdio je da je pobjedom od 3 : 0 hrvatska nogometna reprezentacija postala slavna u svijetu, a nama u domovini priredila veliku radost. Podsjetio je ministrante da ljudi, time što se raduju sportskim pobjedama, svjedoče kako su stvoreni za velike Božje pobjede te da nam valja o njima razmišljati. Ustvrdio je da je Bog najveću pobjedu, onu nad smrću, ostvario za nas na Isusovu križu. Pozvao je ministrante da u životnoj utakmici ne dopuste Zlom da ih uvuče u svoju igru, nego da cjelovito budu Isusovi igrači dobrote i ljubavi te s njime budu pobjednici. Podsjetio ih je kako svojim opredjeljenjem da kao ministranti budu blizu oltara trajno svjedoče da žele biti dionicima one pobjede u kojoj je Isus Krist svojim ljubavlju na križu nadvladao Zloga. Poručio im je da idu najboljim putem onda kad su čvrsto povezani s Isusom Kristom i da neće izgubiti životnu utakmicu ako mu ostanu vjerni, sada kao ministranti, a kasnije na drugim razinama života.

Utakmica života

Biskup je podsjetio na riječi sv. Pavla u prvom čitanju da Bog surađuje s onima koji ga vole te kazao da ta apo-

stolova tvrdnja napose vrijedi za nazočne svećenike kao i za đakone koji će sutra biti zaređeni za svećenike. Oni svjedoče da su razumjeli koliko ih Bog voli jer ih je pozvao da krenu svećeničkim putem te su se spremno odazvali. Pozvao je ministrante da u toj utakmici njihova svećeničkog poslanja zdušno navijaju tako da za njih mole zajedno s Isusovom Majkom, kojoj je on na križu predao ljubljeno učenika i na neki način svakog svećenika. Marija je prva moliteljica za sve one koji nastoje biti vjerni Isusu Kristu i s njime biti pobjednici u utakmici života, poručio je biskup. Nazočne je povjerio njezinu zagovoru te poželio da po njima Hrvatska bude lijepa domovina, puna Božje blizine i ljudske radosti.

Na svršetku misnog slavlja biskup je zahvalio Isusovoj Majci što

u Voćinu okuplja služitelje oltara. Zahvalio je i voćinskom župniku Mladenu što se sjetio i 46. obljetnice biskupova svećeničkog redjenja. Na sve ministrante, na lijepo i dobro što čine u školi, obitelji i župi, a osobito na njihovo služenje kod oltara zahvalio je Božji blagoslov te im zaželio ugodne ljetne praznike.

Nakon kraćeg odmora ministranti su se ponovno okupili u crkvi gdje su im trojica mladih svećenika iznijeli svjedočanstvo o svom duhovnom pozivu. Program je završio zabavnim pub kvizom koji je vodio Marijan Pavelić.

Nova zgrada za potrebe katoličkih škola u Virovitici

Požeška biskupija osnovala je 2007. u Virovitici Katoličku klasičnu gimnaziju, a 2015. i Katoličku osnovnu školu. Škole nisu imale vlastiti prostor nego su bile u gradskim prostorima te je Gimnazija često morala mijenjati adresu sjedišta. Osnutkom osnovne škole i povećanjem broja razreda, Biskupija je od grada kupila 2015. školsku zgradu u kojoj su spomenute škole za trajno dobile svoje sjedište. Zgrada je bila trošna te je Biskupija iste godine uz pomoć Renovabisa, katoličke zaklade iz Njemačke, započela obnovu stare zgrade, a to je podrazumijevalo sanaciju vlage, rješavanje oborinskih voda, sanitarija te potpuno uređenje podrumskog prostora. Kako je broj učenika u Katoličkoj osnovnoj školi iz godine u godinu rastao, pojavio se manjak učionica i pokazala potreba za dogradnjom nove zgrade kojom se želi zadovoljiti uvjete i školske standarde te omogućiti kvalitetno odvijanje nastave.

Nakon što je izrađen projekt i pribavljena potrebna dokumentacija, u jesen 2017. započela je dogradnja nove zgrade školskog centra u Virovitici. Škola će imati šest novih učionica, kabinete i urede za administra-

ciju, knjižnicu te sportsku dvoranu. Trenutno je zgrada stavljena pod krov te predstoji unutarnji radovi: stolarija, žbukanje, elektroinstalacije i strojariski radovi. Minule veljače gradilište je obišao dr. Jörg Basten, predstavnik Renovabisa te su mu ravnatelji katoličkih virovitičkih škola i učenici zahvalili na potpori u gradnji škole i pažnji kojom prati odgojno-obrazovni projekt u katoličkim školama.

Katolička klasična gimnazija u Virovitici obilježila svoj dan

Predstojnik Ureda za katoličke Ivica Žuljević obratio se prigodnim riječima, čestitajući Dan škole i zahvalio za plodonosno djelovanje Katoličke gimnazije u gradu Virovitici, zazvao Božji blagoslov na daljnji rad te istaknuo kako Požeška biskupija po svom pastiru Antun Škvorčeviću trajno ulaže u mlade ljude brinući se za njihov odgoj i obrazovanje te duhovni napredak.

Dana 17. svibnja u virovitičkom Kazalištu Virovitica svečanom priredbom obilježen je Dan Katoličke klasične gimnazije u Virovitici. Nazočni su bili Ivica Žuljević, predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije, Vesna Šerepac, pročelnica Upravnog odjela za prosvjetu, kulturu, šport i tehničku kulturu Virovitičko-podravске županije, zatim ravnatelj osnovnih i srednjih škola grada Virovitice i s područja Virovitičko-podravске županije.

Monografija škole

Program je bio prožet glazbom, glumom i predstavljanjem Monografije škole o njezinoj desetoj obljetnici djelovanja. Najprije je nastupio školski zbor koji je pod vodstvom nastavnika Perice Mihaljevića izveo skladbu Ivane Blaženi, pjesma posvećena bl. Ivanu Merzu, zaštitniku Gimnazije. Zatim je

dramska skupina predstavila scenski prikaz Ionescovich Stolica u izvedbi učenice Mateje Bartulović i Ive Slavić. Profesor Hrvoje Drvenkar nazočnima je ukratko predstavio jedanaest godina djelovanja Katoličke gimnazije u Virovitici s naglaskom na prošlogodišnju desetu obljetnicu koja je sažeta u Monografiji. Petra Boljević, učenica prvog razreda odsvirala je na gitari Legnanijevu skladbu Scherzo.

Čestitke najboljima

Na kraju svečanosti ravnatelj Mario Voronječki čestitao je i zahvalio djelatnicima Maji Fabijanac i Željki Kovačević za njihov doprinos radu škole od samih početaka. Zatim je predstavio zaslužne učenike koji su ove godine sudjelovali na školskim i županijskim natjecanjima iz gotovo svih predmeta, osvajajući prvih deset

mjesta. Najuspješniji od njih plasirali su se i na državna natjecanja iz grčkog i hrvatskog jezika na kojima su ostvarili dobar uspjeh na razini Republike Hrvatske. Čestitao je učenicima Stelli Zidar za uspješno sudjelovanje na državnom natjecanju iz hrvatskog jezika i učeniku Filipu Gregurcu za uspješno sudjelovanje na državnom natjecanju iz grčkog jezika.

Predstojnik Ureda za katoličke škole Ivica Žuljević obratio se prigodnim riječima, čestitajući Dan škole i zahvalio za plodonosno djelovanje Katoličke gimnazije u gradu Virovitici, zazvao Božji blagoslov na daljnji rad te istaknuo kako Požeška biskupija po svom pastiru Antun Škvorčeviću trajno ulaže u mlade ljude brinući se za njihov odgoj i obrazovanje te duhovni napredak. Nakon priredbe druženje učenika, roditelja i prijatelja škole nastavljeno je u prostorima

škole uz domjenak. Program proslave Dana škole započeo je dan ranije, 16. svibnja otvorenjem prve samostalne izložbe fotografija školske foto-skupine "Alfa" u prostorima škole čije su autorice učenice Dorotea Kožnjak, Laura Kolesarić i Dorea Paloš.

Profesor Hrvoje Drvenkar nazočnima je ukratko predstavio jedanaest godina djelovanja Katoličke gimnazije u Virovitici s naglaskom na prošlogodišnju desetu obljetnicu koja je sažeta u Monografiji.

Dan Katoličke osnovne škole u Virovitici

Biskup Antun pojasnio je djeci da ona u katoličkoj školi stječu mnoga znanja, ali i više od toga – uče biti ljudi po Isusovu modelu. Zahvalio je učiteljima za trud kojim povjerene im mlade ljude nastoje odgajati. Na kraju je zahvalio i roditeljima što surađuju s Katoličkom osnovnom školom na izgradnji i rastu njihove djece.

Učenici Katoličke osnovne škole u Virovitici, zajedno sa svojim učiteljicama i vjeroučiteljem, priredili su u srijedu, 23. svibnja, u Kazalištu Virovitica svečani program za svoje roditelje, djedove i bake te prijatelje, a sve to prigodom Dana škole i njezina zaštitnika sv. Ivana Pavla II. Priredba je započela s dvije pjesme koje je otpjevao školski zbor pod vodstvom učiteljice glazbene kulture Irene Maras. Potom su učenici prvog, drugog i trećeg razreda oduševili brojnim recitacijama, plesovima, predstavom kao i sviranjem na klaviru dviju učenica trećeg razreda. Pri završetku programa ravnatelj

Mario Večerić pozdravio je sve prisutne, osnivača škole mons. Antuna Škvorčevića, predstojnika Ureda za Katoličke škole preč. Ivicu Žuljevića, ravnatelje katoličkih osnovnih i srednjih škola, ravnatelje škola grada Virovitice te predstavnike javnih i političkih vlasti. Poseban pozdrav uputio je djelatnicima Katoličke osnovne škole u Šibeniku predvođenima ravnateljicom s. Mandicom Starčević koji su ovom prigodom posjetili Školu te razgledali grad i posjetili biskupijsko marijansko svetište u Voćinu. Ravnatelj je zahvalio i čestitao učenicima i učiteljima na žrtvi i trudu koje je trebalo uložiti da se pripremi priredba, a

posebice svima onima koji su svojim prisustvom još jednom posvjedočili zajedništvo i potporu Školi.

Na kraju programa prisutnima se obratio osnivač Škole msgr. Antun Škvorčević koji je pozdravio prisutne i zahvalio svima koji su marljivo radili na priredbi, napose djeci za poruke koje su im uputili. Još je kazao djeci da ona u katoličkoj školi stječu mnoga znanja, ali i više od toga – uče biti

ljudi po Isusovu modelu. Zahvalio je učiteljima za trud kojim povjerene im mlade ljude nastoje odgajati. Na kraju je zahvalio i roditeljima što surađuju s Katoličkom osnovnom školom na izgradnji i rastu njihove djece. Svi prisutni predvođeni školskim zborom zapjevali su na kraju pjesmu „Krist na žalu“ koju je posebno volio sv. papa Ivan Pavao II. zaštitnik Škole.

Misa zahvalnica za virovitičke katoličke škole

Preradnji dan nastave godine, 14. lipnja, u virovitičkoj crkvi sv. Roka učenici i djelatnici Katoličke klasične gimnazije i Katoličke osnovne škole sudjelovali su na svetom misi zahvalnici.

Euharistijsko slavlje predvodio je duhovnik škola Ljubiša Krmar u koncelecijaciji s Marijom Večerićem, ravnateljem Katoličke osnovne škole. Na početku mise predvoditelj je rekao da ovim misnim slavljem želimo zahvaliti Bogu za proteklu školsku godinu te za sve ono lijepo što se dogodilo u školi. Podsjetio je prisutne da se naše blago nalazi u Gospodinu koji je dao svoj život za naše spasenje.

Prigodnu homiliju održao je Mario Večerić, a pjevanje su predvodili udruženi zborovi dviju škola.

Koncert duhovne glazbe »Otvorite vrata Kristu«

Koncert je motiviran lijepim doživljajima i utiscima mladih od prošle godine, ali posebno blizinom i ljubavlju koju je utemeljitelj Požeške biskupije, sveti Ivan Pavao II. imao prema mladima.

Treći biskupijski euharistijski kongres u Požegi koji je održan 23. i 24. rujna 2017. donio je mnoge plodove u pastoralu Požeške biskupije. Jedan od tih plodova s kojim se želi nastaviti jest koncert duhovne glazbe pod nazivom „Otvorite vrata Kristu“, koji se tom prilikom održao kao događaj kongresnog duhovno-glazbenog programa s mladima. Biskup Antun Škvorčević htio je iz toga razloga utemeljiti *Biskupijski dan mladih* koji će održavati svake godine u rujnu prigodom proslave dana utemeljenja Požeške biskupije. Drugi po redu takav koncert biti će održan na Trgu sv. Terezije Avilske u Požegi 22. rujna 2018. godine s početkom u 20 sati. Jedan od najvažnijih elemenata koncerta jest Biskupijski zbor mladih, koji je prigodom Kongresa prvi puta osnovan u Požeškoj biskupiji, a u njemu su uključeni srednjoškolci i studenti župa Požeške biskupije koji se sredinom ljeta počinju susretati na probama. Svi mladi koji vole i znaju pjevati moći će se prijaviti kroz određeno vremensko razdoblje putem društvenih mreža ili osobno. Ove godine na poseban način želimo popratiti mlade i njima samima dati priliku kojom će pokazati svoje talente, polet, svoju snagu i lju-

bav prema Crkvi u pastoralnoj godini koja je posvećena upravo njima. Koncert je motiviran lijepim doživljajima i utiscima mladih od prošle godine, ali posebno blizinom i ljubavlju koju je utemeljitelj Požeške biskupije, sveti Ivan Pavao II. imao prema mladima. Ove godine koncert će biti predstavljen u drugačijem svjetlu jer će nastupiti poznata lica hrvatske duhovne glazbene scene Alan Hržica, Petar Buljan i Matej Galić. Uz njih će cijelo vrijeme biti već spomenuti zbor mladih naše Biskupije koji će pjevati zajedno s gostima. U prvom dijelu koncerta nastupit će nekoliko mladih pjevača uz sviranje benda mladih

Pozivamo mlade Požeške biskupije, ali i šire da dođu na ovogodišnji koncert duhovne glazbe u kojem će kroz pjesmu, molitvu i druge sadržaje moći posvjedočiti svoju vjeru i ljubav prema Bogu. Sam događaj koncerta i sve vezano uz prijave i daljnji tijek priprema bit će objavljeno na stranicama Požeške biskupije.

Požeške biskupije, a u drugom dijelu nastupaju spomenuti gosti. Isto tako, događaj će biti popraćen u lokalnim medijima, a posebno ove godine želimo napraviti širu promidžbu koncerta i samog dana mladih putem Laudato televizije i tako dati koncertu jedan konkretan identitet. Pozivamo mlade

Požeške biskupije, ali i šire da dođu na ovogodišnji koncert duhovne glazbe u kojem će kroz pjesmu, molitvu i druge sadržaje moći posvjedočiti svoju vjeru i ljubav prema Bogu. Sam događaj koncerta i sve vezano uz prijave i daljnji tijek priprema bit će objavljeno na stranicama Požeške biskupije.

Djelatnici splitske Nadbiskupijske klasične gimnazije posjetili Požegu

U nedjelju, 24. lipnja, biskup Antun Škvorčević primio je u Biskupskom domu djelatnike Nadbiskupijske klasične gimnazije »Don Frane Bulić« iz Splita na čelu s ravnateljem don Josipom Dukićem. Susret je započeo u starodrevnoj požeškoj crkvi sv. Lovre gdje je biskup cijenjenim gostima prikazao osamstoljetnu povijest toga zdanja, predstavljajući im napose srednjovjekovne trobojne zidne freskoslike. Prikazao im je odgojno-obrazovnu i kulturnu djelatnost isusovaca nakon oslobođenja Požege od Osmanlija te nastojanja zagrebačkog biskupa Franje Thauszyja u obnovi ovih prostora po ustanovama koje je u Požegi podigao: sjemenište, akademiju, subalterni konzistorij, zgradu današnje katedrale. Osnutkom Požeške biskupije 1997. godine višestoljetna kulturno-povijesna baština dobiva novu valorizaciju, a isusovačka odgojno-obrazovna djelatnost koju su započeli isusovci na ovim prostorima nastavlja se u katoličkim školama Požeške biskupije i Kolegiju. Potom se biskup zadržao s gostima iz Splita u prostorima Biskupskoga doma te ih upoznao s Povijesnom knjižnicom Požeške biskupije. Pod vodstvom Ivice Žuljevića, predstojnika Ureda za Katoličke škole u Požeškoj biskupiji, splitski gimnazijski djelatnici posjetili su požešku Katedralu i slavili svetu misu, a nakon toga razgledali su zgradu požeške Katoličke gimnazije i Katoličke osnovne škole, Riznicu Katedrale i Dijecezanski muzej.

Prvi ljetni oratorij u Virovitici

U subotu 16. lipnja 2018. održan je prvi virovitički ljetni oratorij u župi sv. Leopolda Mandića Virovitica – Taborište. Oratorij je susret djece i mladih u svrhu zajedničkog ispunjavanja slobodnog vremena kroz radionice, igre i molitvu, potaknut don Boscovom karizmom.

Na oratoriju je sudjelovalo 60-ak djece i 10 animatora koji su vodili radionice. Osim kreativne radionice, radionice zbora i radionice plesa, također je važna bila radionica upoznavanja na kojoj su se upoznala djeca različitih škola i dobi. Svi su sudjelovali i na svetoj misi zahvalnici za proteklu školsku godinu i za ljetne praznike, a predvodio ju je župnik Ivica Šoh. Animatori su svirali na klavijaturama, gitari i tamburici, a među čitačima našli su se i najmanji predmoćni molitve vjernih. Uslijedilo je još mnoštvo ekipnih igara gdje su se nova prijateljstva još bolje mogla utvrditi, a na koncu program je zaključen onako kako je ujutro i započeo – molitvom i župnikovim blagoslovom.

Svi su sudionici oduševljeno rekli da bi tako nešto valjalo organizirati opet pa su stoga organizatori odlučili još cijeli tjedan za zainteresirane pred

crkvom organizirati igre i druge zanimacije. U organizaciji ih je vodila izreka koja se često čuje u salezijanskim dvorištima: „Igrajte se, skačite, vičite, samo nemojte griješiti!“ (don Bosco).

Specijalizacija animatora mladih Požeške biskupije

Na Papuku u Dubokoj pokraj Velike 19. i 20. lipnja održan je susret specijalizacije animatora Požeške biskupije. Susret je organizirao Katehetski ured Požeške biskupije u suradnji s nekoliko vjeroučitelja i svećenika koji su s 23 animatora iz Nove Bukovice, požeške župe sv. Terezije Avilske i sv. Leopolda Mandića, Stražemana, daruvarske župe sv. Antuna Padovanskog, novljanske župe sv. Luke Evanđelista, našičke župe sv. Marka Evanđelista i Suhopolja odradili niz radionica i vježbi na temu »Rad s grupom«. Susret je započeo svetom misom u crkvi sv. Augustina biskupa u Velikoj, koju je predvodio Krunoslav Juraković, a prethodno su sudionici imali priliku za svetu ispovijed. Nakon dolaska u Duboku započeo je rad u radionicama. Voditelji pojedinih radionica bili su vjeroučitelji Zvonimir Zelenika, Miroslav Peroutka, Ivica Rajkovača i Patricija Brdar te svećenici Tomislav Sanić i Krunoslav Juraković, koji je bio zadužen i za duhovni dio programa. Uz mnoštvo korisnih informacija i vježbi kako komunicirati i surađivati u malim zajednicama te planirati određena događanja, animatori su imali priliku naučiti brojne banseve (pjesme s pokretima za animaciju grupe) i igara, a njihov smijeh i radost tijekom susreta bili su pokazatelj da mladi vole ovakva događanja. Na kraju dvodnevnog susreta mladi su iskazali zadovoljstvo naučenim, a budući da su svi oni aktivni u svojim župnim zajednicama, naveli su primjere gdje će im novostečena znanja koristiti.

RAZMIJENI I DARUJ

U sjedištu Caritasa Požeške biskupije 18. lipnja održana je akcija *Razmijeni i daruj*. Cilj akcije bio je da se stari udžbenici koji se mogu upotrijebiti razmijenjene među učenicima te time obitelji uštede novac koji bi trebali izdvojiti za kupnju novih knjiga. Realizaciju akcije pomogli su mladi iz župe sv. Terezije Avilske u Požegi koji su zajedno s tajnikom Caritasa sve pripremili te pomogli pronaći tražene udžbenike, a djeci koja su došla sa svojim roditeljima poklonjene su i drvene bojice.

ZAPOČELI RADOVI NA ZGRADI CARITASA POŽEŠKE BISKUPIJE

U svibnju ove godine započeli su radovi na zgradi Caritasa Požeške biskupije. Zbog pomanjkanja prostora za svoju djelatnost Caritas će u dogledno vrijeme, kada svi radovi budu završeni, preseliti na novu adresu. Nova zgrada omogućit će bolje i snažnije djelovanje i pomaganje ljudima u potrebi kojih je sve više. Radovi zahtijevaju mnogo vremena i novaca te potičemo one koji su u mogućnosti da pomognu napredak radova svojim novčanim donacijama na račun Caritasa Požeške biskupije s naznakom »Za novu zgradu Caritasa« - IBAN HR4223860021130011296 Podravska banka.

Stari papir za nove knjige

Akcija *Stari papir za nove knjige* započela je 1. lipnja i trajat će do 30. rujna. Pozivamo sve koji žele pomoći biskupijskom Caritasu da stari papir i kartone odvajaju od redovitog otpada te ga dovezu u dvorište Caritasa Požeške biskupije u Vukovarsku 7 u Požegi. Prodajom staroga papira želimo prikupiti novačana sredstva kojim će se učenicima u potrebi pribaviti novi udžbenici za školu. U akciju se može uključiti i uplatama na račun Caritasa s naznakom »Za udžbenike« - IBAN HR4223860021130011296 Podravska banka.

Karitativni projekt »Ruksak«

Uz školovanje učenika u Beninu, učenici Katoličke osnovne škole u Požegi započeli su s novim humanitarnim projektom za djecu Benina – »Ruksak«

Na poticaj Đurđice Lucić učenici su tijekom školske godine sakupljali rabljene ruksake, napunili ih različitim školskim i higijenskim potrepštinama te ih pripremili za put u Afriku. Skupljeno je 140 torbi, što znači da je gotovo svaki drugi učenik donio jednu.

Dvije tisuće djece u Beninu će zbog mogućnosti školovanja koju će dobiti zahvaljujući ovom projektu i dobroti učenika Katoličke osnovne škole dobiti priliku za bolju budućnost.

Postani i ti volonter

Pozivamo sve osobe svih životnih dobi, a osobito mlade i animatore, da postanu volonteri Caritasa svojih župa, ali i biskupijskoga Caritasa koji često ima veliku potrebu za volonterima. Svi zainteresirani mogu se javiti u svoje župe ili u tajništvo Caritasa te svojim zalaganjem i djelovanjem pomoći rad župnih ili biskupijskog Caritasa, a samim time i onima najmanjima na što nas poziva i sam Gospodin Isus Krist: »Zaista, kažem vam, što god učiniste jednemu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!« (Mt 25,40)

AKCIJA ŽETVA 2018.

Akcija Žetva 2018. započinje 1. srpnja te traje do 31. kolovoza. Cilj je skupiti osnovne živežne namirnice, higijenske potrepštine te novčana sredstva za pomoć siromašnim obiteljima Požeške biskupije. Namirnice i higijenske potrepštine moguće je donijeti izravno u sjedište Caritasa Požeške biskupije ili u župe. Župnici i volonteri župnih Caritasa zajednički će pronaći obitelji u potrebi te im pri završetku akcije pokloniti darovano. Ovu akciju moguće je podržati i uplatom na IBAN Caritasa Požeške biskupije s naznakom »Žetva 2018.« - HR4223860021130011296 Podravska banka ili donacijom novčanih sredstava izravno kod župnika.

Antunovski koncert u požeškoj Katedrali

Biskup je kazao da glazba svojom poetičnošću stvara sklad u srcu onoga tko je izvodi i sluša, a taj sklad se očituje u nježnosti, dubini, visini, širini, ljepoti i snazi koja ga povezuje sa Stvoriteljem te on postaje dionikom onoga svijeta kojem konačno po pozivu pripada.

U predvečerje spomendana sv. Antuna Padovanskog i imen-dana požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, 12. lipnja u požeškoj Katedrali održan je svečani Antunovski koncert, iznimni kulturni događaj kako po svom sadržaju i raznolikosti skladbi tako i po visokoj razini njihove izvedbe. Uz brojne ljubitelje sakralne glazbe koji su ispunili požešku Katedralu, uz svečara biskupa Antuna bili su nazočni i Đuro Hranić, dakovačko-osječki nadbiskup i metropolit, Marin Srakić, dakovačko-osječki nadbiskup u miru, Aleksandar Bjelić, požeški paroh, izaslanik episkopa slavonsko-pakračkog gospodina Jovana, maestro Vladimir Kranjčević, Darko Puljašić, požeški gradonačelnik, Vedran Nefterović, dožupan požeško-slavonski te predstavnici javnog i kulturnog života grada Požege.

Orguljašica iz Amerike

Koncert je započeo izvedbom skladbe G. F. Händela »Svita u D-duru (Water music)« za solo trubu i orgulje koju je odsvirao solist Tomislav Poljančić uz orguljsku pratnju Ivana Bosnara. Nakon toga katedralni komorni zbor izveo je skladbu G. Faurea »Cantique de Jean Racine« koju je na orguljama pratila mlada orguljašica iz Amerike Chelsea Barton. Nastupili su potom dječji zborovi Katoličke osnovne škole pod vodstvom prof. Ljube Šolić uz klavirsku pratnju Marija Večerića. Izveli su sljedeće skladbe: G. Guiraud »Ave regina caelorum«; I. Peran »Slavimo te«; M. Nardelli »Pravi stih«; M. Leščan »Majko Crkve« i M. Martinjak »Slava Bogu na visini«. Ljepotu pjevanja učenika Katoličke osnovne škole u Požegi sviranjem

na flauti obogatila je učenica iste škole Margareta Jakobović. Zatim su solistice Ana Ticić, sopran, i Antonija Vrbanić, alt, izvele skladbu C. Francka »Panis Angelicus« nakon koje je orguljaš Ivan Bosnar prisutne oduševio solističkom izvedbom na orguljama skladbe W. A. Mozarta »Adagio i fuga u C-molu«. Nastupio je zatim mješoviti zbor požeške Glazbene škole pod vodstvom prof. Branke Horvat uz klavirsku pratnju Helene Lamešić, koji je izveo sljedeće skladbe: Trad. Isi Xosa: »Indodana (Sin Božji)«, arr. M. Barret/R. Schmitt te O. Gjeilo: »The Ground (Pleni sunt coeli et terra)«. Posljednji na koncertu nastupio je Katedralni mješoviti zbor i komorni orkestar pod dirigentskom palicom Elene Roce sa sljedećim skladbama: G. Ph. Tellemann: »Laudate Jehovam«; J. S. Bach: »Wachet auf (BWV 645)«; J. S. Bach: »Jesus bleibet meine Freude (BWV 147)«, te skladbu D. Scarlatia »Iste confesor« u solističkoj izvedbi sopranistice Ane Ticić. Potom je zbor otpjevao skladbu J. Rheinbergera »Abendlied« nakon koje je orguljaš Ivan Bosnar na orguljama odsvirao vlastitu snažnu improvizaciju na temu pjesme »Tebe Boga hvalimo«. Na kraju koncerta prisutnu publiku orkestar je oduševio

uvodnim preludijem »Te Deuma« M. A. Charpentiera nakon kojega su zbor i solisti Gabrijela Škrabal, sopran, Antonija Vrbanić, alt, i Mario Večerić, tenor, u glazbenoj pratnji orkestra izveli četvrti stavak »Te Deuma – Pleni sunt coeli«. Izvođači koji su nastupili pokazali su kako je Požega grad mladih glazbenih nada, a njihov raznoliki program publike je s oduševljenjem nagrađivala dugotrajnim pljeskom.

Poveznica sa Stvoriteljem

Nakon koncerta u ime svih nazočnih generalni je vikar Josip Krpeljević slavljenu biskupu Antunu izrekao imendansku čestitku. Jedna učenica Katoličke osnovne škole biskupu je čestitala imendan u ime Škole, a jedan učenik uručio mu je cvijeće. Zahvalivši

na čestitkama, biskup Antun je rekao kako mu je nekoć dok je bio kapelan u Zagrebu jedan profesor tumačio da njegova dvojica sinova moraju studirati matematiku i svirati klavir jer tematika i glazba svojom logičnošću stvaraju red u glavi mladog čovjeka. Biskup je kazao kako se nije s time posvema složio u uvjerenju da glazba svojom poetičnošću stvara sklad u srcu onoga tko je izvodi i sluša, a taj sklad očituje se u nježnosti, dubini, visini, širini, ljepoti i snazi koja ga povezuje sa Stvoriteljem te on postaje dionikom onoga svijeta kojem konačno po pozivu pripada. Zahvalio je svim izvođačima, od školske djece, zbora mladih Glazbene škole, katedralnog zbora, orkestra i solista što su mu za imendan darovali najbolji poklon.

LITURGIJSKA GODINA B

Ukorak s liturgijskim vremenom

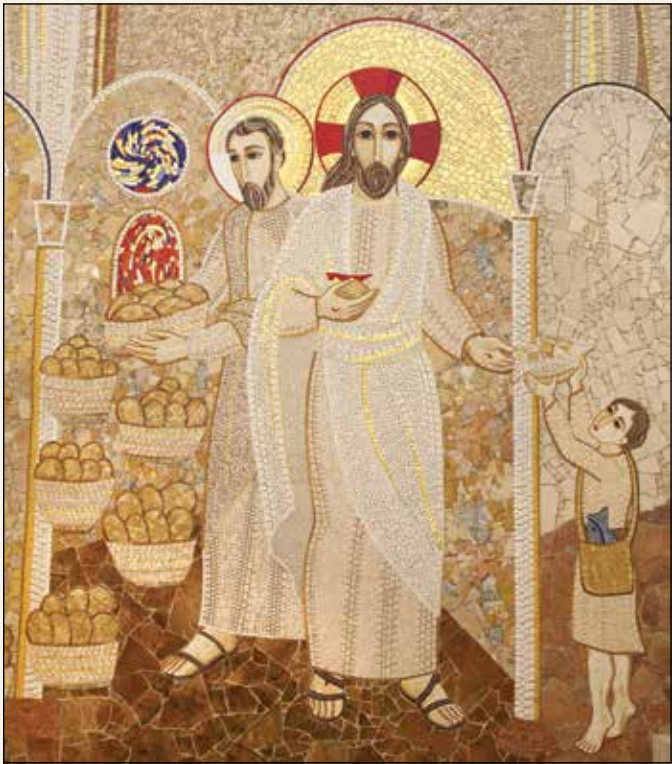
Josip Krpeljević

Petnaesta nedjelja kroz godinu

slanje Dvanaestorice u misije u Markovu evanđelju veoma je važan događaj. Neposredno prije toga Isusa su njegovi odbacili, stoga se on i njegovi učenici okreću drugim ljudima – svim ljudima, tko god oni bili, a osobito najsiromašnijima. Posvuda će tražiti gostoprимstvo (Mk 6, 10-11), dok će oni sami biti bez ičega (Mk 6, 8-9). Oskudica u odjeći i hrani izraz je njihova neograničenog pouzdanja u onoga koji ih je poslao. Time što ih je poslao po dvojicu, Isus im je htio poručiti da su jedan drugome jamac istinitosti onoga što naviještaju te potpora u poteškoćama. Njihova je zadaća ljude pozivati na obraćenje i činiti djela milosrđa (Mk 6, 12-13.).

Šesnaesta nedjelja kroz godinu

Isus je želio na jednom „samotnom mjestu“ (Mk 6, 31) posvetiti se izgradnji svojih učenika. Međutim, na kraju je ipak morao popustiti pritisku mnoštva koje navire sa svih strana (Mk 6, 34). Marko pak naglašava da Isus pred tim mnoštvom nastupa kao novi Mojsije koji želi stado bez pastira uzeti u svoje ruke (Mk 6, 34). Ova klasična biblijska slika Božjega naroda želi nas navesti na zaključak da je Isus Krist *pravi pastir* koji preuzima vodstvo stada koje su zanemarili oni kojima je bilo povjereno. Ona je također slika napetosti koja će uvijek postojati u Crkvi, između brige za vlastito stado i za sav ostali svijet.

Sedamnaesta nedjelja kroz godinu

Ivanov izvještaj o umnažanju kruha napisan je s jasnom nakanom. Od samog događaja Ivanu je važnije značenje koje mu on pridaje. Preobilje kruha što ga Isus dijeli mnoštvu upućuje misli na m nu u pustinji; ono je baš kao i m na izazov za vjeru. No već će sakupljanje ostataka (Iv 6, 13) pokazati da je, nasuprot m ni koja se brzo kvari, Isusov kruh nepokvarljiv. K tome činjenica da je kruh, što ga je Isus blagoslovio, bio ječmeni kruh (Iv 6, 9), dakle kruh sirotinje, pokazuje da jelo što ga je Isus ponudio predodražuje konačnu gozbu Božjih siromaha. Nadalje, tu su i aluzije na euharistiju: blizina pashe (Iv 6, 4), blagoslovna molitva i dijeljenje kruha, što će biti prisutno na Posljednjoj večeri (Iv 6, 11). Konačno i najvažnije, u središtu je događaja Isusova osoba; no, dokle god postoji opasnost pogrešnog razumijevanja – a svako čudo u sebi uključuje taj rizik – Isus ne oklijeva prikriti se (Iv 6, 15). Onaj koji hrani siromahe nije bogataš, nego onaj koji je poput njih i sâm u potrebi.

Osamnaesta nedjelja kroz godinu

Po Ivanovim riječima umnažanje kruha Isusu je bilo povod da ljude uvede u otajstvo svoje osobe. Međutim, ljudi na to nisu bili spremni, oni su samo tražili nepokvarljivu hranu i čudotvorca (Iv 6, 26-27), dok je njegova hrana vječni život (Iv 6, 29). a on Božji poslanik (Iv 6, 29). Mnoštvo sada traži znak na kojem bi moglo utemeljiti svoj pristanak (Iv 6, 30), jer su smatrali da umnoženi kruh nije tako vrijedan kao m na, koja je bila kruh s neba (Iv 6, 31). Odgovorom da je m na bila znak Božje ljubavi, ali da nije bila istinski kruh koji je sišao s neba i ljudima dao život (Iv 6, 32-33), Isus ih je doveo na put objavljivanja njegove osobe. No, njegovi slušatelji ni ovoga puta ne razumiju (Iv 6, 34). Isus stoga mora otvoreno naviještati da je on „*kruh života*“ (Iv 6, 34), koji konačno utažuje svaku glad (Iv 6, 34).

Devetnaesta nedjelja kroz godinu

Isus je prethodno rekao: „*Ja sam kruh života, ja sam kruh koji je s neba sišao*“ (Iv 6, 34-38). Sada pojašnjava da je nemoguće biti njegovim učenicom, a da se ne spozna otajstvo njegove osobe u jedinstvenom odnosu s Ocem (Iv 6, 46). Otac ga šalje u svijet (Iv 6, 44) i daje mu učenike (Iv 6, 44) koje on sam poučava (Iv 6, 45). Drugim riječima, Isus odvrća učenike koji mu se priključuju očarani njegovom intelektualnom privlačnošću. Pravi učenik traži dioništvo u zajedništvu koje Isusa povezuje s njegovim Ocem. Vjerovati u konačnici znači: u hodu za Kristom u potpunosti se ovisnosti predati Bogu, znači posredništvom Krista, koji je sišao s neba, zadobiti uskrsnuće (Iv 6, 44) i vječni život (Iv 6, 47). To je stvarno posredništvo, taj se živi kruh mora jesti (Iv 6, 51). Na obzoru vjere već se nazire euharistija.

Uznesenje Bl. Dj. Marije – Velika Gospa

Prizor pohoda na podsjeća na prenošenje kovčega saveza u Jeruzalem (2 Sam 6, 2-11). Poput tog kovčega i Marija kreće u zemlju Judinu, u blizinu Jeruzalema (Lk 1, 39); njezino putovanje prouzročilo je iste izraze radosti (Lk 2, 42-44), odnosno „*obredni ples*“ (dijete „zaigra“ u Elizabetinu krilu kao David pred kovčegom); Marija ulazi u Zaharijinu kuću (Lk 1, 40) kao kovčeg u kuću Obed-Edomovu; Elizabetin pozdrav (Lk 1, 43) gotovo doslovno ponavlja riječi što ih je David izgovorio pred kovčegom; konačno, Marija, baš kao i kovčeg saveza, ostaje tri mjeseca u kući rođakinje koja ju je ugostila (Lk 1, 56). Ova namjerna simbolika misao je vodila evanđelistu Luke: događaji oko Isusova rođenja jesu ispunjenja proročanstava. Dijete je uistinu iščekivani Mesija. Marija, nova škrinja zavjetna, prikazana je kao Božje prebivalište i ujedno u liku žene pobjednice. Kovčag saveza bio je znak Božje prisutnosti u svom narodu, no on je također predvodio narod u borbi. Blagoslov što ga izriče Elizabeta (Lk 1, 42) podsjeća na poklike Jaela i Judite nakon njihove pobjede nad neprijateljem. Marija je žena koja je svom narodu osigurala konačnu pobjedu nad zlom. Odsad Bog više ne prebiva u hramu ili u kovčegu, nego u živim osobama.

Dvadeseta nedjelja kroz godinu

Isusovo tijelo za život svijeta (Iv 6, 51) za Ivana obuhvaća čitavu stvarnost utjelovljenja do smrti na križu; ono znači cijeli put Očeva poslanika (Iv 6, 57) koji postaje živi kruh za sve ljude (Iv 6, 57). Blagovati Isusovo tijelo i piti njegovu krv znači ići istim putem poslušnosti do križa, znači pristati tim kruhom biti nahranjeni i tim pićem biti napojeni. To su stvarnosti vjere u koje nas uvodi slavljenje euharistije. Mnogi kršćani sudjeluju na Gospodinovoj gozbi a da ne razmišljaju o tome da, kad blagaju njegovo tijelo, postaju dionicima stvarnog oslobođenja čovječanstva.

Dvadeset i prva nedjelja kroz godinu

Nakon besjede o kruhu života nevjera Židova zahvatila je i skupinu Isusovih učenika. Slomile su ih prejake riječi koje su uzdrmale njihovo uobičajeno gledanje na stvari (Iv 6, 61). Što li će tek učiniti pred križem (Iv 6, 62)? Međutim, Dvanaestorica ispovijedaju svoju vjeru u Isusa (Iv 6, 67-69), ali time njihove poteškoće nisu prestale. Ivanu je to prigoda da se još jednom uvjeri kako vazmeno otajstvo trajno stoji na obzoru Isusova života (Iv 6, 62.64) i da je vjera prije svega Očev dar (Iv 6, 65).

Dvadeset i druga nedjelja kroz godinu

Isusovi učenici ne drže se propisa iz „*predaje starih*“ (Mk 7, 5). To je bilo povod žestokom sukobu Isusa s farizejima u kojem on Božju zapovijed suprotstavlja ljudskoj predaji koja ima čisto pravno značenje (Mk 7, 8): predaja uređuje „slučajeve“, nameće „načine ponašanja“, ona uređuje izvanjsko ponašanje, a kad se pokušava identificirati s Božjom zapovijeđu, ona čovjeku pripisuje moć (koja mu ne pripada) da neprestano prosuđuje između dobra i zla. Božja je zapovijed osobna, izrečena je u drugom licu, kao i dekalog. Ona izlazi iz jedne osobe i biva prihvaćena jedino u zajedništvu s tom osobom. Zapovijed ne donosi mnogo novih propisa koji bi bili nepoznati ljudskim predajama. Njezina uloga nije kvantitativne naravi. Međutim, ona prije svega donosi novi način kako se slobodno ophoditi s predajama kad se živi u vjeri i zajedništvu s Bogom koji poziva.

Dvadeset i treća nedjelja kroz godinu

Izvještaj o ozdravljenju gluhog mucavca vlastitost je Markova evanđelja. U ovom ulomku Marko koristi klasični motiv koji gluhoonijemost povezuje s nedostatkom vjere, a njezino ozdravljenje razumijeva kao signal prodora mesijanskog vremena (Mk 7, 37). Čudo se događa na poganskom području (Mk 7, 31), jer je Isusu nemoguće govoriti u vlastitoj zemlji, kao nekoć prorocima koji su bili pogođeni nijemošću. Štoviše, Isus vrši ovo ozdravljenje podalje od mnoštva (Mk 7, 33) zbog njihove nevjere. Nadalje, čini se da ovaj Markov ulomak odražava ondašnji obred podjeljivanja krštenja. Tu se nazire kumstvo (Mk 7, 32), polaganje ruku (Mk 7, 32), obred nad osjetilima (Mk 7, 34). Nauk je jasan: potrebno je dugo uvođenje u vjeru da se Riječ Božja može čuti i navješćivati.

Dvadeset i četvrta nedjelja kroz godinu

Premda to ne žele priznati, mnogi se kršćani slažu s odgovorima mnoštva iz evanđelja današnje nedjelje: Isus je samo neki prorok (Mk 8, 28). Naime, po njegovu mišljenju još se ništa konačnoga nije dogodilo, budući da još nisu zavlitali pravednost i mir, jer još uvijek postoji zlo i patnja. Petar ispovijeda Isusovo mesijanstvo (Mk 8, 29). Međutim, njegova je vjera kolebljiva, on odbija prihvatiti da Mesiji pripada sudbina Raspetoga (Mk 8, 31). Uostalom, niti je itko drugi prihvatio mogućnost da bi se kroz Isusov neuspjeh mogao objaviti Božji plan. U Isusovim pak očima Petar biva poistovjećen s Napasnikom (Mk 8, 33). Što čovjeku preostaje činiti? Slijediti Isusa, njemu se potpuno povjeriti, nositi svoj križ (Mk 8, 34) i izgubiti svoj život (Mk 8, 35). Jednom ćemo to razumjeti.

Dvadeset i peta nedjelja kroz godinu

Isus po drugi puta svojim učenicima naviješta svoju skorbu muku (Mk 9, 31) i od sada se posvećuje njihovu posljednjem poučavanju. Međutim, Dvanaestorica ništa bolje od mnoštva ne razumiju uvjete za ulazak u Božje kraljevstvo. Mesija mora proći kroz trpljenje da dođe u svoje kraljevstvo, a i njegovi će se također morati pokazati kao sluge svijui (Mk 9, 35). Sluga je kao dijete (u aramejskom se jeziku istom riječju naziva sluga i dijete). Ono pristaje biti ovisno o nekom drugom, otvoreno je za ono što donosi budućnost i nije opterećeno sustavima i teorijama. U židovskom društvu dijete se veoma obezvrjeđivalo. No, tko želi slijediti Isusa na njegovu putu u Jeruzalem, mora biti spreman na takav prezir.

Dvadeset i šesta nedjelja kroz godinu

Pred prilično fanatičnim Ivanovim zahtjevom Isus iznosi svoje uvjerenje da Duh Sveti (ili ovdje njegovo „*Ime*“) ne može biti vlasništvo neke skupine ili strukture (Mk 9, 31), ono nije vezano ni uz institucije u kojima djeluje, niti uz osobe koje ono pokreće (Mk 9, 38-40). Važna je dakle velika otvorenost u određivanju značajki pravg učenika. U nastavku današnjega evanđeoskog ulomka ističu se neki uvjeti za ulazak u Božje kraljevstvo: potrebno je prema učenicima gajiti gostoljubivost (Mk 9, 41), potrebno je pod svaku cijenu izbjeći da se povrijede maleni, to jest oni kršćani koji su priprosti s obzirom na poznavanje kršćanskog nauka (Mk 9, 42), potrebno je biti strog prema samima sebi kad se na sebi otkriju neke moralne slabosti (Mk 9, 43-48).

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Miroslav Paulić

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax: 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Petrovski koncert u srednjovjekovnom kaptolskom gradu u Kaptolu

Snažno i skladno izveden program u još neobnovljenom zdanju crkve duboko se dojmio nazočnih slušatelja koji su dugotrajnim pljeskom izrazili svoje oduševljenje.

U predvečerje svetkovine sv. Petra i Pavla, 28. lipnja požeški Stolni Kaptol sv. Petra i Općina Kaptol organizirali su koncert u crkvi sv. Jurja koja je u sastavu srednjovjekovnoga Staroga grada u kojem je imao svoje sjedište požeški Zborni Kaptol sv. Petra. U prisutnosti brojnih slušatelja među kojima je bio i požeški biskup Antun Škvorčević, načelnik Općine Kaptol Mile Pavičić te prepošt požeškoga Stolnog Kaptola Ivica Žuljević, dirigent Josip Prajz okupio je mješoviti Zbor mladih požeških glazbenika te uz sudjelovanje Brass ansambla HKUD-a Željezničar iz Zagreba i orguljaša Alena Kopunovića Legetina izveo više liturgijskih skladbi. Na programu su bila djela Albe Vidakovića, *Poglavara vrhovnoga*, Anđelka Klobučara, *Papinska misa* (Gospodine, Slava, Svet i Jaganjce) i skladba *Isus Krist, jučer i danas*, Charlesa Gounoda, *Credo iz Mise sv. Cecilije*, Antona Brucknera, *Ecce sacerdos magnus*, Ante Knešauřeka, *Quo vadis, Domine?* te Alena Kopunovića Legetina, *Tu es Petrus* (praznična zvečba). Snažno i skladno izveden program u još neobnovljenom zdanju crkve duboko se dojmio nazočnih slušatelja koji su dugotrajnim pljeskom izrazili svoje oduševljenje.

Biskup je čestitao pjevačima i sviračima što su im pomogli usvojiti ono što govori kamenje i što svjedoči povijest na ovom mjestu u Kaptolu. Zahvalio im je za izvedbu u nadi da će održati još neke koncerte u ovom lijepom zdanju, osobito kada ono bude obnovljeno marom požeškoga Stolnog kaptola i pomoću onih kojima je stalo do toga da nam povijesno-kulturna baština ne propadne.

Na kraju je biskup Škvorčević požeškom stolnom Kaptolu sv. Petra, koji nosi naziv srednjovjekovnoga zbornog kaptola sv. Petra i koji je vlasnik Staroga grada, čestitao svetkovinu njihova zaštitnika, župi Kaptol svetkovinu njezina nebeskog zaštitnika, a načelniku Općine Kaptol Dan Općine. Povodom toga događaja u kaptolskome Starom gradu biskup je primijenio staru latinsku izreku „*saxa loquuntur*“ – „*kamenje govori*“ i riječi pape Ivana Pavla II. „*ovdje povijest ne šuti*“, koje je izrekao prigodom svoga pohoda Hrvatskoj, ulazeći u splitsku katedralu sv. Dujma. Ustvrdio je da su pjevači i svirači večeras pomogli da kamenje ovoga zdanja staroga kaptolskoga grada progovori. Dok su pjevali Gounodov *Credo*, na svoj način postala je ovdje prisutna povijest vjere kojoj je služila ova utvrda i unutar nje stara srednjovjekovna crkva sv. Petra koju su srušili Osmanlije, a onda i ova crkva sv. Jurja izgrađena u 18. stoljeću za potrebe srijemske biskupije, za njezine biskupe koji su u to doba ovdje imali svoje sjedište. Credo koji je tijekom povijesti ovdje odjekivao u različitim glasovnim bojama, ispunjen posebnim osjećajima, oživio je večeras u izvedbi naših pjevača i svirača koji su u njega utkali neke duboke suvremene niti, kazao je biskup.

Spominjući otpjevanu Papinsku misu koju je skladao Anđelko Klobučar za dolazak pape Ivana Pavla II. u Hrvatsku, biskup je posvjedočio kako je osobno zamolio skladatelja da je naizmjenice pjevaju zbor i puk i to tako da solist kratkom i jednostavnom glazbenom frazom zapjeva određeni tekst, a narod ponovi te je tako uspješno ostvareno ono što traži obnovljena liturgija. Osvrnuo se i na posljednju otpjevanu skladbu *Isus Krist, danas i uvijek*, kazavši da je prigodom utemeljenja Požeške biskupije i svoga biskupskog ređenja zamolio maestra Klobučara da na pučki način uglazbi geslo „Krist danas i uvijek“, koje pjevamo nakon evanđelja u svetoj misi i u drugim prigodama. Pored toga maestro Klobučar tada je skladao i snažni četveroglasni *Isus Krist, jučer i danas*, koji je otpjevan na večerašnjem koncertu. Na temelju svega rečenog biskup se zapitao što je naša povijest. Dodao je da mi i ovim koncertom pokušavamo hvatati neke njezine niti koje isprepliću vrijeme i događaje od 13. stoljeća pa sve do danas. Čestitao je pjevačima i sviračima što su nam pomogli usvojiti ono što govori kamenje i što svjedoči povijest na ovom mjestu u Kaptolu. Zahvalio im je za izvedbu u nadi da će održati još neke koncerte u ovom lijepom zdanju, osobito kada ono bude obnovljeno marom požeškoga Stolnog kaptola i pomoću onih kojima je stalo do toga da nam povijesno-kulturna baština ne propadne.

U Slatini predstavljena knjiga o župniku Juliju Bürgeru

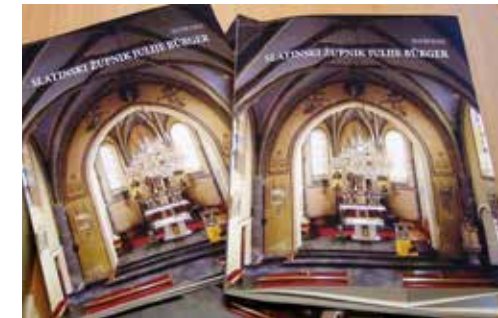
U pastoralnoj dvorani sv. Josipa u Slatini u organizaciji Matice hrvatske Ogranak Slatina i župe sv. Josipa, održano je 5. lipnja predstavljanje knjige Olivera Jukića, „Slatinski župnik Julije Bürger“.

Na početku je sve nazočne pozdravio slatinski župnik Dragan Hrgić. Podsjetio je da je o slatinskom župniku Bürgeru održan Znanstveni skup te da je tiskan zbornik radova koji omogućuje da se bolje upozna lik i djelo župnika Bürgera.

– Djelo Olivera Jukića pisano je jednostavno, blizu malenom čovjeku i zbog toga će knjiga približiti Bürgera još više Slatinčanima – istaknuo je Hrgić.

Predsjednica slatinskog ogranka Matice hrvatske Zorica Varga naglasila je da su desetljećima slušali neistine o svome župniku i zato će ova knjiga pomoći u svjedočenju istine o župniku Bürgeru i danas i u budućnosti. Dr. sc. Oliver Jukić kazao je da je njegova knjiga diplomski rad koji je napisao 2017. godine na sustavnom dvogodišnjem studiju duhovnosti u Zagrebu, koji je dio Papinskog instituta »Teresianum«. Želja mu je bila da na jednostavan način prikaže dvadesetogodišnje djelovanje župnika Julija Bürgera, od dolaska iz Voćina u Slatinu pa sve do smrti u logoru u Slatinskom Drenovcu u prosincu 1944. godine, na temelju istraživanja Spomenice i tiskanog Zbornika, kao i razgovorima sa suvremenicima tih događaja.

– Materijala je bilo dovoljno, a osim toga zainteresirala me i župna Spomenica koju je vlastoručno pisao sâm Bürger. Kroz to istraživanje javila se ideja za diplomski rad. Do devedesete godine o župniku Bürgeru nije se govorilo niti pisalo. Stoga je cilj ovog istraživanja dodatno rasvijetliti njegov život, župničku službu u Slatini dvadesetak godina prije smrti. Također se mogu pročitati iz njegovih zapisa zanimljiva razmišljanja o 2. svjetskom ratu i vremenu u kome je izgubio život – među ostalim istaknuo je dr. sc. Jukić.

Koncert »Mariji s ljubavlju« u požeškoj crkvi sv. Lovre

Povodom 40. obljetnice izbora sv. Ivana Pavla II. za Petrova nasljednika u prepunoj starodrevnoj crkvi sv. Lovre u Požegi 18. svibnja održan je peti koncert pod nazivom »Mariji s ljubavlju«.

Djela posvećena Blaženoj Djevici Mariji nastala od vremena gregorijanskih korala do suvremenih hrvatskih skladatelja izvodio je pjevački zbor medicinskih sestara »Immaculata« pod vodstvom

dirigenta Josipa Prajza, a kao solisti nastupili su sopranistica Ana Tičl i Valentina Fridrich, flautistica Maja Mustapić te za klavirom Miroslav Majić.

Na početku koncerta riječi pozdrava nazočnima uputila je Mira Ilić, predsjednica Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji. Kazala je kako je »Immaculata« prvi pjevački zbor medicinskih sestara u Hrvatskoj koji je nastao kao plod molitve koja je prerasla u pjesmu i kao rezultat djelovanja medicinskih sestara čije je poslanje ljubav prema bližnjemu. Predstavila je dvadesetogodišnju povijest djelovanja Zbora koja obuhvaća gotovo stotinu nastupa i izdavanje nosača zvuka kojim su prikupljani prihodi za liječenje djece u jednom katoličkom zdravstvenom centru u Kamerunu. »Budući da su i udruga i zbor posvećeni Mariji, i večeras joj želimo pjevati u najljepšem mjesecu u godini koji je posvećen najljepšoj od svih žena – Djevici Mariji i njezinom osobitom štovatelju i utemeljitelju Požeške biskupije, sv. Ivanu Pavlu II.«, kazala je Mira Ilić i uz riječi zahvale istaknula kako pjesme koje će izvoditi nisu umjetnički izričaj, nego pobožnost upućena Blaženoj Djevici Mariji. Na kraju je zahvalila nazočnima na dolasku i podršci. Riječi zahvalnosti uputila je i Požeškoj biskupiji na čelu s biskupom msgr. Antunom Škvorčevićem, kao i Općoj županijskoj bolnici u Požegi te je svim izvođačima uručila simbolične poklone.

Tradicija svečanog odijevanja za krizmu u Slavonskom Kobašu

Tekst: Višnja Mikić • Fotografije: Antun Bačo

U tradiciju kobaške župe svakako se ubraja svečano odijevanje krizmanika za dan primanja svete potvrde, krizme ili firme. Ovdje mladi i dan-danas za svečanost krizme odijevaju narodne nošnje. Što je najvažnije, gotovo svaka obitelj ima sačuvanu bar jednu nošnju, a nerijetko i dvije-tri pa za svečanost ne moraju posuđivati.

Prvi pouzdani pisani spomen o župi Kloštar seže u 1335. godinu. Prije turskih provala tu je bila crkva Majke Božje, a do danas se sačuvalo samo svetište ove crkve. No, tu je do naših dana ostala drevna crkvića koja svjedoči o vjeri i ljubavi puka ovog kraja, a posebno o štovanju Majke Božje, pogotovo od 1764.g. kada je nabavljena Gospina zavjetna slika. Sjedište župe iz Kloštra preneseno je u Slavonski Kobaš 1698.g.

Bogata tradicija

U tradiciju kobaške župe, a to nam je potvrdio i župnik Goran Kovačević, svakako se ubraja svečano odijevanje krizmanika za dan primanja svete potvrde, krizme ili firme. Ovdje mladi i dan-danas za svečanost krizme odijevaju narodne nošnje. Što je najvažnije, gotovo svaka obitelj ima sačuvanu bar jednu nošnju, a nerijetko i dvije-tri pa za svečanost ne moraju posuđivati. Bogatu tradiciju narodnih nošnji potvrdile su nam i kobaške snaše – Anđa Lužanac i Terezija Klasnić. One se i danas svakodnevno odijevaju u nošnju, ali su „u crnom, jer žale“.

Bilo je u Kobašu nekada više naroda, teže se radilo, ali mirnije živjelo. Nedjelja je bila užurbana jer su se dje-

vojke odijevale za veliku misu pa dolazile kući na ručak, a poslijepodne se opet odijevale za večernju poslije koje bi se, do „Zdrave Marije“ orila pjesma i vilo kolo. Tada su „stradavale“ mame jer je to sve trebalo pripremiti, ispeglati, složiti, obući djevojkama pa opet slagati i spremati - ističe Anđa.

Ljudi su u selu ranije bili zadovoljniji, više se družili, posjećivali jedni druge, bilo je više blagoslova – dodaje Terezija. Pričale su snaše i o tradiciji procesije do Kloštra na Blagovijest, na drugi dan Uskrsa, drugi dan Duhova i tri nedjelje za redom prije Velike Gospe, o pučkim marijanskim pjesmama koje su orile slavonskom ravnicom, a tako je i danas. Tome doprinosi i mjesni KUD „Matija Gubec“ s dugom tradicijom, o čemu nam je s puno ljubavi i znanja govorio predsjednik Antun Bačo, koji je i od svoje mame slušao o aktivnostima nekadašnjeg kobaškog društva „Smilje“ i procesijama u Kloštar. Čuli smo od snaša i neobičnu priču o Gospi. Naime, Osmanlije su jednom odnijele Gospinu zavjetnu sliku preko Save, u Bosnu, a legenda kaže kako se slika sama vratila u Kloštar.

Dočekivanje biskupa

Naše sugovornice napominju kako se jedno kraće vrijeme poslije Drugog svjetskog rata mladi nisu krizmali u nošnjama, a i procesije su bile zabranjene, no tradiciju su brzo vratili i ona traje do danas. Djevojka za krizmu oblači najprije tri-četiri uštirikana „unteroka“, zatim „zlataru“, pa „opreg“ sa zlatom, „polutak“ (maramu oko vrata), na glavi ima „kiku“, na „kiki“ cvijeće, u

ušima dukate, a ponekad i oko vrata, na nogama su bijele čarape i opančiči. Dečki na krizmu oblače šlingane gaće i košulje s „krpicom“ koja je šlingana ili rađena „zlatom“, zatim „frosluk“, oko pasa trobojnicu, na noge opanke.

Kobaške žene same su tkale domaće platno od lana, pamuka i svile. Ovdje se davno uzgajao dudov svilac, a KUD „Matija Gubec“ i danas ponosno čuva komplet veoma vrijednih nošnji od prave svile.

Umirovljena kobaška orguljašica, 85-godišnja Elizabeta Orić, koju u selu svi zovu teta Liza, pratila je na orguljama bar 50 krizmenih svečanosti. Sjeća se svečanih dočeka biskupa koji su nekada dolazili vlakom do

Oriovca, a tu ih čekala kobaška paradna kola, svečano okićena. Ispred kola i uz njih bili su brojni konjanici na konjima, a na kraju sela biskupa je dočekivalo mnoštvo mladih „u špaliru“ i u nošnjama, pa ga pratilo do crkve. Sjeća se „teta Liza“ dolazaka u Kobaš biskupa Franje Salisa Seewisa, Franje Šepera, Franje Kuharića, Đure Kokše, a u naše vrijeme je, ističe, još svečanije kad na krizmu stiže požeški biskup Antun Škvorčević. Članovi KUD-a „Matija Gubec“ vrlo su ponosni što su u svojim bogatim narodnim nošnjama sudjelovali na svečanostima uspostave Požeške biskupije te na desetoj i dvadesetoj obljetnici naše mlade mjesne Crkve.

